

Este doctrina Trinității inspirată divin?

[Română – Romanian – روماني]

M.A.C. CAVE

Traducere:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

& Ana Maria

Revizuit de: Alina Luminița Crăciun & Mariam Oana &
Gabriela Gharabli & Daniela Dinu

2015 - 1436

IslamHouse.com

هل عقيدة التثليث وحي إلهي؟

« باللغة الرومانية »

م.أ.ك كيف

ترجمة: المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& أنا ماريا

مراجعة:

ألينا لومينيتا كراسيون & مريم وانا & جبريلا غرابلي & دانيلا دينو

2015 - 1436

IslamHouse.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Note de la autor

(1) *Citatele din Biblie sunt preluate din versiunea în limba română „Cornilescu” (www.ebible.ro)*

(2) *Expresia „Pacea fie asupra lui” este un salut obișnuit, folosit pentru toți profeții lui Allah (Dumnezeu). Acesta este, prin urmare, utilizat ca un salut de respect, care trebuie să fie acordat fiecărui profet atunci când numele său este menționat.*

Dedicatie

Dedic această lucrare de cercetare umilă lui Allah, pentru înțelepciunea pe care mi-a dăruit-o, precum și soției mele, Nenet, ajutorul meu mult iubit, cu o inimă mare, o mamă iubitoare a copiilor noștri. Ea este o femeie virtuoasă, cu frică de Allah. De asemenea, dedic această carte tuturor copiilor mei, pentru entuziasmul și sprijinul lor, precum și vecinilor și rudelor mele pentru loialitatea lor. Această lucrare este scrisă în memoria părinților mei, care au suferit mult din cauza slăbiciunilor mele și care, cu toate acestea, au revărsat asupra mea afecțiune și toleranță.

În cele din urmă, o dedic tuturor prietenilor și cunoștințelor mele, pentru cuvintele lor frumoase de încurajare și pentru sprijinul necondiționat acordat pentru publicarea acestei cărți.

M. A. C. Cave

Mulțumiri

Cu toată smerenia, sunt recunoscător pentru Binecuvântările lui Allah (Dumnezeu), Care mi-a oferit șansa de a scrie această carte, făcând astfel din scopul meu drag o realitate.

Aduc sincere mulțumiri tuturor persoanelor care m-au ajutat cu detaliile tehnice ale acestei lucrări. Sunt recunoscător față de toți cei care au lucrat conștiincios și sincer pentru a realiza această lucrare.

Fie ca Allah Cel Atotputernic, prin Mila Sa Infinită, să reverse Binecuvântările Sale asupra lor! Amin!

M. A. C. Cave

În Evanghelia după Ioan, 8:40, din Biblie, Isus (Pacea fie asupra sa!) a spus:

„Dar acum căutați să Mă omorâți pe Mine, un om, care v-am spus adevărul pe care l-am auzit de la Dumnezeu [...]”

Allah Preaînaltul spune în Coranul cel Glorios:

„[...] Isus este asemenea lui Adam, pe care El 1-a făcut din lut și apoi i-a zis lui «Fii» și el a fost.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:59]

Această carte discută despre Unicitatea lui Dumnezeu, despre natura și de rolul lui Isus (Pacea fie asupra sa!), conform Scripturilor, și își dorește eliminarea conceptului de Dumnezeu Întrupat și de Trinitate, care nu îl discreditează pe Isus (Pacea fie asupra sa!), ci Îl plasează pe Dumnezeu în Rangul Său înalt, unic și de neegalat, ca Singură Divinitate demnă de adorare.

Isus Hristos (Pacea fie asupra sa!) nu este Dumnezeu, ci un profet mareț și un mesager al lui Dumnezeu!

Cuprins

- *Prefață*
- *Introducere*
- *Relatări media speciale din Marea Britanie*
- *Creștinii*
- *Doctrina Trinității*
- *Cum s-a transformat Trinitatea într-o doctrină creștină*
- *Crezul de la Niceea*
- *Factori care au influențat doctrina Trinității*
- *Justificarea doctrinei Trinității de către trinitarieni*
- *Doctrina Trinității nu a fost predicată de către primii creștini*
- *Predică Biblia doctrina Trinității?*
- *Respingerea doctrinei Trinității de către creștinii moderni*
- *Învățăturile profeților lui Dumnezeu (Pacea fie asupra lor!)*
- *Ce spune Biblia despre Dumnezeu și profetul Isus (Pacea fie asupra sa!)*
- *Ce spune Coranul despre Dumnezeu*
- *Evidențe biblice ale doctrinei Trinității*
- *Argumente suplimentare care infirmă doctrina Trinității*
- *Aprobă Isus (Pacea fie asupra sa!) conceptul de Duh Sfânt?*
- *Ce este Coranul și ce spune despre Isus și mama lui (Pacea fie asupra lor!)*
- *O poveste ciudată*
- *Avertisment pentru cei care împiedică transmiterea Mesajului lui Dumnezeu*

Prefață

Această publicație - „Este doctrina Trinității inspirată Divin?” ar trebui să servească drept hrană pentru gândirea fiecărei persoane înțelepte și pentru cea a adepților creștinismului modern.

Conceptul de Trinitate a uimit toate cultele creștine. Deși M.A.C. Cave a fost un creștin care a crezut în conceptul de Trinitate înainte, odată cu cercetarea originii acestei doctrine, el a descoperit, spre uimirea sa, că aceasta a fost o creație târzie, concepută și proiectată de către diverși scriitori și gânditori creștini.

Dl. M.A.C. Cave construiește dovezi care demonstrează că Trinitatea nu este altceva decât o doctrină inventată de om, care eșuează a fi o Revelație de la Dumnezeu. Ulterior, această doctrină realizată la comandă și-a pierdut direcția, din cauza construirii contradicțiilor și s-a dovedit spinoasă în rândul ierarhiei creștine în general și în special a clerului, care încearcă să o sprijine.

Este inacceptabil din partea unei persoane cu o gândire corectă să sprijine această dogmă în ciuda tuturor defectelor sale. Omul, fiind rațional, ar trebui să fie mai critic în ceea ce privește problemele ce țin de aspectul spiritual, care sunt vitale pentru viața lui. El ar trebui să încerce să privească și la celelalte Scripturi religioase pentru un adevăr convingător, iar el nu ar trebui să accepte să fie o victimă a mulțumirii de sine și a credinței oarbe, așa cum a fost în trecut. Încercați să reflectați asupra versetelor Scripturilor.

Fac apel la cititori să examineze această carte cu o gândire imparțială și cu o inimă deschisă spre adevăr, deoarece aceasta este singura cale care poate conduce la decizia corectă, ce modelează viața din această lume și din Lumea de Apoi.

Introducere

Nimic nu ofensează mai mult creștinii ca punerea sub semnul întrebării a doctrinei Trinității, izvorul credinței lor. Din moment ce am crescut ca un creștin, știu foarte bine că acest lucru va răni, cu siguranță, un adept devotat al creștinismului. Dar să împrumuți un ochi orb cuiva când știi foarte bine adevărul este nedrept, deoarece suntem obligați de Poruncile lui Dumnezeu să-i ghidăm pe cei duși în eroare de o doctrină falsă. Cunoașterea adevărului este un drept fundamental al fiecărui individ, care îl va conduce pe Calea cea Dreaptă.

Este un fapt cunoscut că omul a fost creat ca o ființă rațională. Prin urmare, el posedă capacitatea rațiunii. Asociat cu aceasta, omul are întotdeauna înclinația spre căutarea adevărului. De aceea, ca individ, este de așteptat ca el să motiveze lucrurile obiectiv în ceea ce privește toate cuvintele și acțiunile sale pentru a-și atinge scopul. Mai mult, el a fost înzestrat cu libertatea de a alege, care-i permite să se adapteze într-o societate civilizată. Este la fel de adevărat că nimeni nu are dreptul să-l forțeze să accepte chiar și adevărul. Cu toate acestea, este o dovadă de aroganță și încăpățănare din partea unei persoane raționale să respingă adevărul. Oamenii cu principii nu numai că susțin ADEVĂRUL, fie el chiar și un adevăr amar, ci sunt gata să apere adevărul în orice circumstanțe, chiar cu prețul sacrificiului propriei lor vieți.

Trinitatea este atât de adânc înrădăcinată în rândul creștinilor, încât rareori cineva poate lua în considerare implicațiile unui Dumnezeu „trei-în-unul”. Deși originile sale provin din credințe păgâne, majoritatea nu pune niciodată la

îndoială veridicitatea acestei doctrine, nerealizând că aceasta este creată de om și nu insuflată de către Dumnezeu.

♦ **Doctrina Trinității afirmă că:**

„Tatăl este Dumnezeu, Fiul este Dumnezeu, Duhul Sfânt este Dumnezeu și împreună, nu exclusiv, ei formează un Singur Dumnezeu. Trinitatea este coeternă, fără început sau sfârșit, și coegală.”¹

Isus (Pacea fie asupra sa!) este considerat de către trinitarieni ca având două naturi: umană și divină. El este considerat a fi fiul lui Dumnezeu și Dumnezeu întreg, fiind a doua persoană a Dumnezeirii din doctrina Trinității.

Cu toate acestea, în această carte, cititorii vor descoperi că unele adevăruri revelate au fost în mod deliberat pervertite de către gânditori creștini, scribi, teologi, scriitori, evangheliști și biserici, cu scopul de a susține că afirmația lor referitoare la doctrina Trinității este de „Inspirație divină”.

Cu mult timp în urmă, profetul Ieremia (Pacea fie asupra sa!) i-a avertizat pe oameni cu privire la denaturarea făcută în Revelație de către cei care predică religia lui Dumnezeu. El spune:

„Cum puteți voi să ziceți: «Suntem înțelepți, și Legea Domnului este cu noi?» Cu adevărat, degeaba s-a pus la lucru pana mincinoasă a cărturarilor.” [Biblia, Ieremia, 8:8]

¹ Victor Paul Wirewille, *Isus Hristos nu este Dumnezeu*, American Christian Press, New Knoxville, p. 4

În ceea ce privește conceptul fals de adorare, profetul Isus (Pacea fie asupra sa!) ne repetă avertismentul dat de profetul Isaia (Pacea fie asupra sa!), însă oamenii sunt cu adevărat nepăsători. El spune:

„Norodul acesta se apropie de Mine cu gura și Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine. Degeaba Mă cinstesc ei, învățând ca învățători niște porunci omenești.” [Biblia, Matei, 15:8-9]

Decizia de a mă angaja în această aventură a izvorât din căutarea adevărului despre conceptul de Trinitate. Cercetarea nu a fost limitată doar la Scripturi ci, de asemenea, a cuprins tratate și articole ale unor savanți religioși. Unele dintre lucrările lor s-au dovedit senzaționale și au primit aprobarea cultelor creștine.

Cercetarea a fost efectuată cu o minte deschisă, având în vedere credința mea anterioară în doctrina Trinității. De fapt, ideea a pornit din dorința de a căuta dovezi concrete pentru a dovedi autenticitatea acesteia și nu invers, având în vedere că aceasta își avea originea de la Dumnezeu. În plus, pentru a fi obiectiv, am folosit orice material de referință pe care am putut să îl obțin.

Cu adevărat, a fost un efort de căutare a sufletului din partea mea, să cântăresc dovezile care se adunau. Din nefericire, pe măsură ce cercetarea progresează, doctrina Trinității era primită de generații ca fiind un adevăr final, devenit muribund. Dacă rezultatul ar fi fost în favoarea sa, inima mea s-ar fi luminat, însă, spre uimirea mea, am găsit-o greșită. Această doctrină a fost inventată de oameni pentru a servi interesele lor egoiste. Astfel, toate cererile anterioare s-au dovedit a fi absolut false. Doctrina Trinității nu numai că este

împotriva învățăturilor profeților lui Dumnezeu, ci, de asemenea, este o insultă la adresa intelectului uman, deoarece este contrară rațiunii și nu poate fi găsită nicăieri în Biblie.

În cele din urmă, adevărul amar este acela care demolează doctrina Trinității și pe cea a întrupării, împreună cu toate credințele aferente. Să-l adori pe Dumnezeu în conformitate cu Călăuzirea pe care El a revelat-o, înseamnă să le respingi pur și simplu.

Eliminarea conceptului de Dumnezeu Întrupat și de Trinitate nu îl discreditează pe Isus (Pacea fie asupra sa!), ci doar îl plasează pe Dumnezeu în Rangul Său înalt, unic și de neegalat, ca Singură Divinitate demnă de adorare. Isus Hristos (Pacea fie asupra sa!) nu este Dumnezeu, ci un profet mareț și un mesager al lui Dumnezeu!

Invit pe toată lumea să caute adevărul în lucrarea mea, care poate să deschidă inimile celor ce tânjesc după mântuire.

„O, Doamne! Prin această lucrare ne-am străduit să transmitem sensul corect al Mesajului Tău omenirii. O, Domnul nostru, presară Bindecuvântările Tale și ghidează-i spre Adevăr. Ori de câte ori am greșit, Te rugăm să ne ierți și să ne protejezi de neajunsuri! Amin!”

Relatări media speciale din Marea Britanie

• Un studiu șocant al episcopilor anglicani

Unde de șoc au lovit întreaga Anglie și lume creștină atunci când un raport din *Daily News* din Marea Britanie, cu titlul „*Un studiu șocant al episcopilor anglicani*” a raportat că mai mult de jumătate dintre episcopii anglicani din Anglia sunt de acord că: „*Creștinii nu sunt obligați să creadă că Isus Hristos a fost Dumnezeu*”. Sondajul realizat arată că 31 din 39 de episcopi anglicani neagă divinitatea și învierea lui Isus (Pacea fie asupra sa!), sfâșiind astfel două dintre cele mai fundamentale doctrine creștine. Ei atribuie aceste concepte vechi lipsei de exactitate din Biblie.¹

EL NU ESTE DUMNEZEU, CI REPREZENTANTUL SUPREM AL LUI DUMNEZEU

Sondajul susține mai departe că 19 din 31 de episcopi sunt de acord că:

„*Ar fi fost suficient ca Isus să fie văzut ca Reprezentat Suprem al lui Dumnezeu.*”²

ASTFEL, MAI MULT DE JUMĂTATE DINTRE EPISCOPII ANGLICANI SE ABSOLVĂ DE BLASFEMIE ȘI ÎL PRIVESC PE ISUS CA FIIND

DOAR UN MESAGER.

¹ *Un sondaj șocant al episcopilor anglicani*: Daily News, UK, 25/6/84

² *Critica episcopului Jenkins asupra doctrinei creștine fundamentale*, London Daily Mail, pp. 12, 15

• Episcopul Jenkins critică doctrinele creștine fundamentale

Într-un interviu pentru „CREDO”, un program religios de week-end al unei televiziuni londoneze, noul numit episcop de Durban, profesorul rev. David Jenkins, care este al patrulea episcop în ierarhia Bisericii Anglicane, și-a direcționat atacul său asupra bazei șubrede pe care stă întreaga structură a creștinismului. Doctrinele creștine fundamentale, **divinitatea** și **învierea** lui Isus (Pacea fie asupra sa!), au fost criticate de către episcop, care a spus că evenimentele misiunii timpurii a lui Isus (Pacea fie asupra sa!):

„Nu au fost neapărat adevărate, dar au fost adăugate poveștii lui Isus de către primii creștini, pentru a-și exprima credința lor în el ca Mesia.”¹

Aceste concepte despre Dumnezeu și Isus (Pacea fie asupra sa!) sunt împărtășite de către toți apostolii, primii creștini, savanții creștini clasici și moderni, gânditorii, scriitorii și chiar de către creștinul obișnuit. Isus (Pacea fie asupra sa!) spune în Matei, 4:10:

„[...] Domnului Dumnezeului tău să I te închini și numai Lui să-I slujești [...].”

În Ioan, 17:3, găsim:

„Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, Singurul Dumnezeu Adevărat și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu.”

¹ London Daily Mail, UK, p.12, 15/7/84

Din nou, ni se spune în Ioan, 20:17:

„[...] și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeu Meu și Dumnezeu vostru.”

Oare nu sunt aceste afirmații destul de clare? Cum a ajuns Isus (Pacea fie asupra sa!) să fie acceptat ca Dumnezeu?

Acum, vine întrebarea de un miliard de dolari:

„Este doctrina Trinității inspirată divin?”

Creștinii

Aproape un miliard de oameni din întreaga lume continuă să creadă și să practice doctrina Trinității, în timp ce un număr dublu, dacă nu mai mult, o resping pur și simplu pe motiv că aceasta nu este biblică și, mai mult decât atât, este eronată, fără temei, fără sens, inadmisibilă și contrară rațiunii.

Conform lui Bamber Gascoigne, în cartea sa „*Creștinii*”, în primii cincizeci de ani din ceea ce noi numim astăzi era creștină, nu găsim în niciun singur cuvânt în vreunul dintre documentele scrise despre Hristos sau despre adepții săi. În următorii cincizeci de ani, creștinii înșiși au scris cele mai multe dintre cărțile care astăzi alcătuiesc Noul Testament. Însă, încă niciun cuvânt, cu o singură mică excepție, de la un scriitor din afară. Apoi, în secolul al doilea, autorii romani au început sa comenteze¹:

¹ Bamber Gascoigne, *Creștinii*, Granada Publishing Limited, 1976, Forgrave, St. Albans. p.9

„Există un grup, urât pentru faptele lor, numit creștini de către oameni. Christus, de la care vine numele, a suferit pedeapsa extremă în timpul domniei lui Tiberiu, făcută de mâinile unuia dintre conducătorii noștri, Pilat din Pont.” (Tacitus)

„Creștinii sunt o clasă de oameni vânduți unei superstiții noi și slabe.” (Suetonius)

„Săracii nefericiți sunt convinși că vor fi nemuritori și că vor trăi pentru totdeauna, prin adorarea sofistului răstignit și prin trăitul după legile sale. De aceea, ei disprețuiesc lucrurile lumești, considerându-le proprietate comună. Ei primesc această doctrină prin tradiție, fără nicio dovadă clară. Deci, dacă orice vrăjitor sau jongler vine printre ei, el dobândește rapid avere prin impunerea sa asupra acestor oameni simpli.” (Lucian)

Cu toate acestea, creștinismul a înflorit și a devenit o mare religie, însă învățăturile creștinismului modern, așa cum le știm astăzi, sunt diferite de ceea ce Isus (Pacea fie asupra sa!) le-a predicat apostolilor săi. Diferite doctrine ale creștinismului, cum este cea a Trinității, s-au dezvoltat mai târziu. Începuturile sale au loc în timpul domniei împăratului Constantin cel Mare (la Niceea), fiind dezvoltată ulterior într-o dogmă integrală în timpul împăratului Teodosie, în anul 381 d.Hr. Ce ciudat! De atunci, creștinismul s-a împărțit în diferite secte, fiind greu acum să recunoști adevărata credință creștină. Însă, oricare ar fi, în contextul actual, niciuna dintre ele nu se apropie de învățăturile originale ale profeților. Ei își bazează învățăturile pe Biblie, care este obiectul unei revizuirii continue.

Numai Dumnezeu știe când vor fi creștinii capabili să producă versiunea corectă (autentică) a propriei lor Scripturi (Biblia).

Cineva se poate mira de numărul de versiuni ale Bibliei puse în circulație astăzi. Fiecare este diferită de celelalte însă se pretinde a fi versiunea originală. Ei au căpătat obișnuința de a declara lumii că Biblia lor este inspirată divin. Se folosesc de referința din Biblie, precum 2 Timotei, 3:1, care spune: **„Toată Scriptura este inspirată divin [...]”** Însă, ceea ce creștinii nu înțeleg este aceea că: *„în mod substanțial, conținuturile Bibliei lor nu sunt Scripturi, ci doar povestiri, însemnări, evenimente și tradiții.”* Problema devine mai complexă atunci când ajungem să aflăm că unele versiuni ale Bibliei conțin mai multe cărți decât altele. Versiunea Ortodoxă (OV) conține 86 de cărți; Versiunea Carismatică (VC) conține 76 de cărți; Versiunea Romano-Catolică (VRC) conține 73 de cărți, iar toate Versiunile Protestante conțin 66 de cărți.

Mai mult decât atât, cum rămâne cu acuzațiile revizorilor distinși ai Bibliei Versiunii Standard Revizuită (VSR), ediție revizuită în 1952, și pentru Noul Testament, ediția a doua din 1971, de către Wm. Collins Sons & Co Ltd, publicat de Societatea Biblică din Canada, care menționează în prefața sa: *„Cu toate acestea, versiunea King James are greșeli grave... aceste greșeli sunt atât de multe și atât de grave încât solicită revizuirea traducerii în limba engleză.”* sau *„Versiunea King James a Noului Testament a fost bazată pe un text grecesc, care a fost marcat de greșeli.”*?! Cum rămâne cu acuzațiile Martorilor lui Iehova, publicate în ediția din septembrie 1951 a revistei „Trezii-vă!”, care menționează că: *„Biblia conține 50.000 de erori.”*?

Și, cum este dacă spun, contrar convingerilor noastre, că *„niciunul dintre scriitorii celor 4 Evanghelii nu a fost apostol al lui Isus (Pacea fie asupra sa!).”*?! În Luca, 6:14-16 și Marcu, 3:17, găsim numele celor doisprezece apostoli numiți

de către Isus (Pacea fie asupra sa!). În timp ce numele de *Matei* și *Ioan* sunt incluse, numele de *Marcu*, *Luca* și *Pavel* nu sunt menționate.

Cu toate acestea, din citatele următoare, veți descoperi că cele două Evanghелиi atribuite lui Matei și, respectiv, lui Ioan au fost scrise de o a treia persoană. Citiți reproducerile versetului din Matei, 9:9:

„De acolo, Isus a mers mai departe și a văzut pe un om, numit Matei, șezând la vamă. Și i-a zis: «Vino după Mine.» Omul acela s-a sculat și a mers după El.”

Și în Ioan, 21:24, găsim:

„Ucenicul acesta este cel ce adevărește aceste lucruri și care le-a scris. Și noi știm că mărturia lui este adevărată.”

În primă instanță, scriitorul doar relatează ce s-a întâmplat între Isus (Pacea fie asupra sa!) și Matei, în timp ce, în a doua instanță, este evident că pronumele „noi”, se referă la scriitor.

Să ne gândim acum la ceea ce doi învățați creștini afirmă despre crearea Bibliei:

„Un copist, uneori, adaugă nu ceea ce a fost în text, ci ceea ce el a crezut că ar fi acolo. El va avea încredere într-o memorie nestatornică sau va face textul în acord cu punctele de vedere ale școlii de care aparține. În plus față de versiunile și citatele de la Sfinții Părinți, era cunoscută existența a patru

mii de manuscrise grecești ale Noului Testament. Drept urmare, varietatea lecturii este considerabilă.”¹

„Astfel, Evangheliile au fost create, ceea ce reflectă în mod clar concepția nevoilor practici ale comunității pentru care au fost scrise. Materialul tradițional a fost folosit în ele, dar nu a existat nicio ezitare în modificarea acestuia sau adăugiri la acesta sau eliminarea a ceea ce nu se potrivește cu scopul scriitorului.”²

Doctrina Trinității

Doctrina Trinității consideră existența unui Singur Dumnezeu în trei persoane. Fiecare dintre cele trei persoane este fără de început, existând dintotdeauna și pentru eternitate. Fiecare parte este Atotputernică, nici mai mare, nici mai mică decât cealaltă, fiecare spune că este un Dumnezeu complet în orice sens al cuvântului, care include Atributele lui Dumnezeu și toate părțile sunt egale ca timp, poziție, putere și cunoaștere. Această doctrină constituie baza și pilonul credinței creștine, susținută de aproape toate cultele creștine. Cu toate acestea, doctrina Trinității nu este inspirată divin, ci este o dogmă inventată de creștini în timpul ultimului sfert al secolului al patrulea. De fapt, acesta a fost rezultatul Sinodului de la Constantinopol din anul 381 d. Hr., care a hotărât să pună Duhul Sfânt pe aceeași poziție cu Dumnezeu și Isus Hristos (Pacea fie asupra sa!).

Enciclopedia Britannica afirmă că:

¹ J. R. Dummelow, *Comentarii asupra Bibliei celei Sfinte*, p. 16

² JT.G. Tucker, *Istoria creștinismului în lumina Științei moderne*, p.320

„Conceptul de unitate a esenței (homoousia) a Logosului divin cu Dumnezeu Tatăl a asigurat divinitatea completă a lui Isus Hristos. Misterul persoanei lui Isus Hristos a putut fi surprins în formula: două naturi într-o singură persoană... nefiind derivată în primul rând din învățătura abstractă, ci mai degrabă se schimbă în cadrul liturghiei în forme mereu noi și în nenumărate imnuri de cult - la fel ca în cuvintele liturghiei de Paști:

«Regele Cerului a apărut pe Pământ din bunătate pentru om, asociindu-se cu oamenii. S-a întrupat dintr-o fecioară pură și virgină și a ieșit din ea, în sensul că el a acceptat. Unul este Fiul, dublu în esență, dar nu și în persoană. Prin urmare, în anunțarea lui ca un Dumnezeu perfect și om perfect, îl recunoaștem pe Hristos ca Dumnezeu al nostru.»¹

Crezul atanasian prevede:

„Există o persoană a Tatălui, o alta a Fiului și o alta a Duhului Sfânt. Însă, Dumnezeirea Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt este totuna; slava egală, maiestatea coeternă... Tatăl este Dumnezeu, Fiul este Dumnezeu și Duhul Sfânt este Dumnezeu. Și totuși nu sunt trei Dumnezei, ci un Singur Dumnezeu... Pentru că astfel suntem obligați de realitatea creștină să recunoaștem fiecare persoană ca fiind Dumnezeu și Domn, iar religia catolică ne interzice să spunem că sunt trei Dumnezei sau trei Domni.»²

¹ Enciclopedia Britannica, Macropedia, vol. 4, Creștinismul, p.481

² Mrs. Ulfat Aziz-Us-Samad, *Islamul și creștinismul*, 1984, Riad, Arabia Saudită, p.29

Definiția ortodoxă a Trinității creștine și Crezul atanasian:

„Doctrina Trinității afirmă că Tatăl este Dumnezeu, Fiul este Dumnezeu, Duhul Sfânt este Dumnezeu și, împreună, nu în mod exclusiv, ei formează un Singur Dumnezeu. Trinitatea este coeternă, fără început sau sfârșit și coegală.”¹

Biserica Romano-Catolică afirmă:

„Trinitatea este termenul folosit pentru a denumi doctrina centrală a religiei creștine...”

În timp ce Biserica Ortodoxă Greacă numește Trinitatea ca fiind *„doctrina fundamentală a creștinismului”*, spunând chiar: *„creștinii sunt cei care-l acceptă pe Hristos ca Dumnezeu.”* În cartea *„Credința noastră ortodoxă creștină”*, aceeași Biserică afirmă: *„Dumnezeu este Triunic... Tatăl este în totalitate Dumnezeu. Fiul este Dumnezeul complet. Sfântul Duh este în întregime Dumnezeu.”²*

Cum s-a transformat Trinitatea într-o doctrină creștină

Persecuția creștinilor și suprimarea Bisericii timpurii sub împărații romani, care a început din secolul întâi, s-a încheiat odată cu venirea la putere a lui Constantin cel Mare la Podul Milvian, în anul 312 d.Hr. În consecință, prin

¹ I. William Wilson Stevens, *Doctrina religiei creștine*, pp. 113-122

² Biblia și societatea biblică din Pensilvania, *Ar trebui să crezi în doctrina Trinității?*

convertirea la creștinism, favoruri speciale le-au fost oferite oamenilor sub formă de câștiguri politice, militare și sociale. Drept rezultat, mii de necreștini i s-au alăturat Bisericii și i-au permis lui Constantin să exercite o influență în chestiunile Bisericii.

- În timpul domniei lui Constantin, ideea de Isus Hristos în calitate de coegal cu Dumnezeu Tatăl a început să câștige teren. Cu toate acestea, Trinitatea nu era o doctrină implementată la acea vreme. Ideea unui Dumnezeu Triunic a stârnit mari controverse în cadrul Bisericii și mulți clerici și laici nu acceptau poziția lui Hristos ca Dumnezeu.¹

- Acest dezacord a atins nivelul maxim de confruntare între episcopul Alexandru al Alexandriei din Egipt și preotul său, Arie. Episcopul Alexandru îi învățase pe ceilalți că Isus (Pacea fie asupra sa!) era egal cu Dumnezeu, însă Arie nu a făcut acest lucru. Așadar, la un Sinod ținut la Alexandria în anul 321 d.Hr., Arie a fost destituit și excomunicat.²

- Deși era în defavoarea gândirii instituționale, Arie avea încă mult sprijin din exteriorul Egiptului. Mulți dintre episcopii importanți, precum istoricul Eusebiu al Cezarei palestinienese și tizul său influent, Eusebiu, episcop de Nicomedia, erau de acord cu Arie: ***Isus Hristos nu este Dumnezeu.***³

- Controversa susținută îl deranja pe Constantin și, în scopul legitimării poziției sale, a invitat toți episcopii Bisericii

¹ Victor Paul Wierwille, *Isus Hristos nu este Dumnezeu*, America Christian Press, New Lnoxville, Ohio, pp. 22-23

² Hase, *O istorie a Bisericii creștine*. p.111

³ Henry Chadwick, *Biserica timpurie*, p.129

creștine la Niceea (situată acum în Asia Mică) în mai, 325 d.Hr. Astfel, Consiliul de la Niceea a început să rezolve disputa privind relația dintre Dumnezeu și Fiul Său. Constantin, care era responsabil cu procedura, și-a exercitat puterea sa politică pentru a convinge episcopii să accepte poziția sa teologică. Crezul semnat de 218 de episcopi a fost în mod clar antiarian. Cu alte cuvinte, Crezul de la Niceea a aprobat fiul în calitate de coegal al lui Dumnezeu. Două sute optsprezece episcopi au semnat acest crez, deși el era, de fapt, lucrarea unei minorități.¹

Enciclopedia Britannica rezumă lucrările Consiliului de la Niceea, după cum urmează:

„Consiliul de la Niceea s-a întâlnit la 20 mai 325. Constantin însuși a prezidat, conducând activ discuția și, personal, a propus formula esențială care exprimă relația lui Hristos cu Dumnezeu în crezul emis de către Consiliu, «de aceeași natură cu Tatăl». Intimidați de împărat, episcopii, cu doar două excepții, au semnat crezul, mulți dintre ei împotriva convingerilor lor.

Constantin a considerat decizia de la Niceea de inspirație divină. Cât timp a trăit, nimeni nu a îndrăznit să conteste în mod deschis Crezul de la Niceea, dar înțelegerea așteptată nu a urmat.”²

Crezul de la Niceea

¹ Henry Bettenson, *Documente ale Bisericii creștine*, a doua ediție, London Oxford University Press, 1963, p.58

² *Enciclopedia Britannica*, 1968, *Consiliul de la Niceea*, pp. 24-25

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul Cerului și al Pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute. Și întru Unul Domn Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, iar nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-a făcut. Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire s-a pogorât din Ceruri și S-a făcut om. Și a pățimit și S-a îngropat. Și a înviat a treia zi după Scripturi. Și S-a suit la Ceruri și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, și întru Duhul Sfânt(...)

Iar pe cei care spun „El a fost atunci când el nu era” și „Înainte să se fi născut când el nu a fost” și că „El a luat ființă din nimic”, sau pe cei care susțin, că Fiul lui Dumnezeu este „Din altă substanță sau esență” sau „creat”, sau „schimbător” sau „alterabil”, pe aceștia Biserica Catolică și Apostolică i-a anatemitat.

• Crezul „de la Niceea”

Bettenson explică crezul de la Niceea după cum urmează:

„(A fost) găsit în Epifanie, Ancoratus, 118, 374 d.Hr. și extras de către oamenii de știință, aproape cuvânt cu cuvânt, din prelegerile catehetice ale lui S. Chiril din Ierusalim, citit și aprobat la Calcedon, în anul 451, în postura de crez pentru cei 150 care s-au întâlnit la un moment ulterior (de exemplu, la Constantinopol, 381). Prin urmare, este adesea numit Crezul constantinopolitan sau niceeano-constantinopolitan și considerat de mulți a fi o revizuire a Crezului de la Ierusalim deținute de Chiril:

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoțiitorul, Făcătorul Cerului și al Pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și întru Unul Domn Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, iar nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din Ceruri. Și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria. Și S-a făcut om. Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat, Și a pătimit și S-a îngropat. Și a înviat a treia zi după Scripturi. Și S-a suit la Ceruri și șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, A cărui Împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl porcede, Cea ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci.

*Întru-una Sfântă Catolică și apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie.”¹*

Deși Consiliul episcopilor a acceptat *Crezul de la Niceea*, nu a existat nicio mențiune cu privire la Trinitate.

Controversa asupra naturii lui Isus (Pacea fie asupra sa!) a continuat timp de mai multe decenii. În anul 381 d.Hr.,

¹ Victor Paul Wierwille, *Isus nu este Dumnezeu*, American Christian Press, new Knoxville, Ohio, pp. 26-27

un al doilea Sinod Ecumenic a avut loc la Constantinopol. Acest Sinod a adoptat *Crezul de la Niceea*, afirmând că Isus (Pacea fie asupra sa!) și Dumnezeu erau egali, eterni și tot tot astfel și Duhul Sfânt. Doctrina Trinității avea să fie în mod oficial stabilită ca piatră de temelie a credinței creștine pentru următoarele cincisprezece secole.

Notă: Precum „Rugăciunea Tatăl nostru” (Matei 6:9-13), toți romano-catolicii sunt obligați să memoreze „Crezul de la Niceea”, pe care îl includ în rugăciunile lor.

Împăratul Teodosie a făcut din credința în creștinism o chestiune de comandă imperială:

„Este voința noastră ca toate popoarele pe care le conducem să practice religia pe care apostolul divin Petru a transmis-o romanilor.

Noi trebuie să credem în divinitatea unică a Tatălui, a Fiului și a Sfântului Duh, sub conceptul de măreție egală și de Sfânta Treime.

Poruncim ca acele persoane care urmează această regulă să preia numele de creștini catolici. Cu toate acestea, restul, pe care îi vom judeca considerându-i demenți și nebuni, vor susține infamia dogmelor eretice, nu vor primi pentru locul lor de întâlnire numele de biserică și vor fi loviți, în primul rând, de răzburarea divină și, în al doilea rând, de pedeapsa prescrisă de noi înșine. Vom acționa în conformitate cu Judecata Divină.”¹

¹ Bamber Gascoigne, *Creștinii*, Granda Publishing Limited, 1976, p.9

Ulterior, doctrina venerării Mariei ca „mamă a lui Dumnezeu” și „purătoare de Dumnezeu” a fost, de asemenea, formulată la al doilea Consiliu de la Constantinopol (553 d.Hr.), unde și titlul de „Pururea Fecioară” a fost adăugat.

„În rugăciunile și imnurile Bisericii Ortodoxe, numele mamei lui Dumnezeu este invocat la fel de des ca și numele lui Hristos și al Sfintei Treimi”

„În doctrina Bisericii Romano-catolice, Maria, mama lui Dumnezeu, a fost identificată cu figura Înțelepciunii divine. Procesul de divinizare a mamei lui Dumnezeu a mers un pas mai departe aici, în sensul că Maria este tratată ca având o ipostază divină (substanță), figura Înțelepciunii divine.”¹

Factori care au influențat doctrina Trinității

Factorii care au influențat formularea doctrinei Trinității au fost rezumați de către Societatea biblică din Pensilvania, 1989, în termeni ce pot fi priviți a fi precursori ai doctrinei Trinității:

„De-a lungul lumii antice, dacă ne întoarcem în Babilonie, adorarea zeilor păgâni grupați în tripleți era o practică comună. Această practică a fost, de asemenea, răspândită înainte, în timpul și după Hristos, în Egipt, Grecia și Roma. După moartea apostolilor, astfel de credințe păgâne au început să invadeze creștinismul.”

Istoricul Will Durant a observat:

¹ *Enciclopedia Britannica, Macropedia, vol. 4, Creștinismul, p. 483*

„Creștinismul nu a distrus păgânismul, ci l-a adoptat... Din Egipt au venit ideile de Trinitate divină.”

În cartea sa de religie egipteană, Siegfried Morenz nota:

„Trinitatea era o preocupare majoră a teologilor egipteni... Trei zei sunt combinați și tratați ca fiind o singură ființă, cărora li te adresezi la singular. În acest fel, forța spirituală a religiei egiptene prezintă o legătură directă cu teologia creștină.”

Astfel, în Alexandria, clericii egipteni de la sfârșitul secolului al treilea și începutul secolului al patrulea, așa cum este Atanasie, reflectă această influență, pe măsură ce au formulat idei care au condus la ideea de Trinitate. Influența lor proprie s-a răspândit atât de mult încât Morenz a considerat *„teologia Alexandriei ca fiind intermediară între moștenirea religioasă egipteană și creștinism”*.

În *Enciclopedia Religiei și Eticii*, James Hasting a scris:

„În religia indiană, de exemplu, întâlnim grupul trinitar al lui Brahma, Șiva și Vishnu; în religia egipteană, apare grupul trinitar al lui Osiris, Isis și Horus... Și nu doar în religiile istorice Îl întâlnim pe Dumnezeu văzut ca o Treime. Una dintre ele reamintește în special noul concept platonice al realității supreme sau ultima realitate, care este reprezentată triadic.”

Noua *Enciclopedie Schaff-Herzog de cunoștințe religioase* prezintă influența acestei filozofii grecești:

„Doctrinile Logosului și Trinității au primit forma de la Părinții greci, care au fost mult influențați, în mod direct sau indirect, de filozofia platoniană... Acele erori și denaturări s-au strecurat în Biserică din această sursă și nu pot fi negate.”

Biserica primelor trei secole spune:

„Doctrina Trinității a fost de formare graduală și relativ târzie; ea își avea originea într-o sursă complet străină de aceea a Scripturilor evreiești și creștine; aceasta a crescut și a fost cultivată în creștinism, prin intermediul mâinilor Părinților platonici.”¹

Sculpturi ale zeităților cu trei fețe au fost găsite în mai multe părți ale lumii (de exemplu, în: Cambodgia [Zeul budist Triunic, sec.12 d.Hr.]; Italia [Sfânta Treime, sec.15 d.Hr.]; Norvegia [Sfânta Treime (Tatăl, Fiul, Sfântul Duh), sec.13 d.Hr.]; Franța [Sfânta Treime, sec.15 î.Hr.]; Germania [Sfânta Treime, sec. 19 d.Hr.]; India [Zeul hindus Triunic, sec.7 î.Hr.]; S.Falmira (Triuniunea zeului Lunii, Domnul Cerului și zeul Soare, sec. 1, d.Hr.); Babilonia [Triada lui Ishtar, Sin Shamash, mileniul al doilea î.Hr.] și Egipt [Triada lui Horus, Osiris, Isis, mileniul al doilea î.Hr.]).²

Justificarea doctrinei Trinității de către trinitarieni

¹ Biblia și Societatea biblică din Pensilvania, *Oare ar trebui să crezi în Trinitate*, 1989, p.11

² Idem, p.1

Din dorința de a salva Trinitatea, giganți ai creștinismului au încercat toate mijloacele disponibile pentru a justifica doctrina. Cu toate acestea, după epuizarea tuturor motivelor logice și omenești, au eșuat lamentabil și au declarat că este un „MISTER”. Următoarele sunt câteva dintre declarațiile date de capi ai Bisericii, eminenți teologi creștini și scriitori cunoscuți, care au avut îndrăzneala să apere acest concept cu cutezanță:

„Aproape întreaga Sfântă Treime este un mister în cel mai strict sens al cuvântului. Deși rațiunea singură nu poate dovedi existența unui Dumnezeu Triunic, revelația o confirmă. Și chiar și după ce existența misterului ne-a fost dezvăluită, rămâne imposibil pentru intelectul uman să înțeleagă modul în care cele trei persoane dețin o singură natură divină.”¹

Savanții catolici, Karl Rahner și Herbert Vorgimler, au declarat în *Dicționarul teologic*:

„Trinitatea este un mister... în sensul strict... care nu poate fi cunoscută fără revelație și chiar și după revelație nu poate deveni în întregime inteligibilă.”

„O dogmă atât de misterioasă presupune o Revelație divină.” (Enciclopedia Catolică)

„Dumnezeu este Unul Singur și, în același timp, Dumnezeu este Trei. Din moment ce nu este nimic asemănător în creație, nu putem să înțelegem, ci doar să acceptăm.” (Monsignor Eugene Clark)

¹ Rev. J.F. De Groot, *Învățăturile catolice*, p.101

„Știm că aceasta este un mister foarte profund, pe care noi nu putem să-l înțelegem.” (cardinalul John O'Connor)

„Misterul de nepătruns al lui Dumnezeu este Trinitatea.” (papa Ioan Paul al II-lea)¹

Doctrina Trinității nu a fost predicată de către primii creștini

Expresiile „Dumnezeu Tatăl”, „Fiul lui Dumnezeu” și „Dumnezeu - Duhului Sfânt” nu sunt doar sinonime cu creștinismul, ci și miezul credinței creștine.

Cu toate acestea, această credință considerată a fi izvorul religiei creștine nu a fost cunoscută sau susținută de către Isus (Pacea fie asupra sa!) sau de către primii creștini. Părinții Apostolici și generațiile următoare, până la ultimul sfert al secolului al patrulea d.Hr., nu s-au gândit la un Dumnezeu Triunic. Ei au crezut într-un Creator Transcendent, Omnipotent, Omniscient, Care trebuie adorat fără de parteneri.

Următoarele relatări autentice preluate de la diferite autorități creștine vorbesc de la sine:

„Formularea «un Dumnezeu în trei persoane» nu a fost adoptată în viața și credința creștină înainte de sfârșitul secolului al patrulea. Însă, tocmai prin această afirmație s-a justificat dogma trinitară. Printre Părinții apostolici nu a

¹ Biblia și Societatea biblică din Pensilvania, *Oare ar trebui să crezi în Trinitate*, 1989, p.4

existat nimic care să se apropie de o astfel de mentalitate sau perspectivă."¹

Doctrina Trinității a fost inventată de către creștini la aproximativ trei sute de ani după Isus (Pacea fie asupra sa!). Cele patru Evanghelii canonice, scrise între anii 70 și 115 d.Hr., nu conțin nicio referire la Trinitate. Chiar și Sf. Pavel, care a adus multe idei străine în creștinism, nu știa nimic despre Dumnezeu Triunic. *Noua Enciclopedie Catolică* admite că doctrina Trinității era necunoscută printre primii creștini și că aceasta a fost formulată în ultimul sfert al secolului al patrulea:

„Este dificil să oferi o explicație clară, obiectivă și directă a revelației, o evaluare doctrinară, precum și o elaborare teologică a misterului Trinității. Discuția trinitariană, romano-catolică, precum și altele, prezintă o siluetă oarecum instabilă.

Două lucruri s-au întâmplat. Exegeții și teologii biblici, inclusiv un număr în continuă creștere de romano-catolici, recunosc că nu ar trebui să se vorbească de Trinitarianism în Noul Testament fără o calificare serioasă. Există, de asemenea, o recunoaștere paralelă din partea istoricilor de dogmă și a teologilor conform căreia, atunci când cineva vorbește de Trinitarianism fără rezerve, acela a trecut de la perioada originilor creștine, să zicem, la ultimul sfert al secolului al patrulea. Abia din acel moment, dogma trinitară definitivă a «unui Dumnezeu în trei persoane» a fost asimilată în viața și gândirea creștină."²

¹ *Noua Enciclopedie catolică*, 1967, art. „Sfânta Treime”, vol. 14, p. 299

² *Ibidem*, p. 295

„La început, credința creștină nu a fost trinitariană... Nu a fost astfel în vremurile apostolice și subapostolice, după cum este reflectat în Noul Testament, precum și în alte scrieri creștine timpurii.” (Enciclopedie de Religie și Etică)

„Cu toate acestea, primii creștini nu s-au gândit prima dată să aplice ideea de Sfântă Treime credinței lor. Ei erau devotați față de Dumnezeu Tatăl și față de Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu ... iar ei îl recunoșteau și pe Duhul Sfânt; însă, în acele timpuri nu a existat niciun gând al acestor trei persoane ale Trinității, coegale și unite într-o singură ființă.” (Păgânismul în creștinismul nostru)¹

Predică Biblia doctrina Trinității?

În timp ce Biblia este predicată și considerată ca fiind Cuvântul lui Dumnezeu, ea nu conține doctrina celebră a Trinității. Dacă această doctrină ar fi adevărată, ar trebui să fie clar prezentată în Biblie, deoarece avem nevoie să-L cunoaștem pe Dumnezeu și modul în care trebuie să Îl adorăm.

Niciunul dintre profeții lui Dumnezeu, de la Adam până la Isus (Pacea fie asupra lor!), nu a avut conceptul de Trinitate sau de Dumnezeu Triunic. Niciunul dintre mesagerii lui Dumnezeu nu a oferit vreo declarație voalată în acest sens și nici nu există vreo referință, în Vechiul sau Noul Testament al Bibliei, care să confirme o astfel de doctrină. Prin urmare, este ciudat că nici Isus (Pacea fie asupra sa!), nici apostolii lui, nu au vorbit despre Trinitate în Biblie. Dimpotrivă, Isus (Pacea

¹ Biblia și Societatea biblică din Pensilvania, *Oare ar trebui să crezi în Trinitate*, 1989, p.6

fie asupra sa!) spune: „**Domnul Dumnezeuul nostru, Domnul este Unul...**” [Biblia, Marcu, 12:29]. De asemenea, potrivit lui Pavel:

„Bărbați israeliți, ascultați cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, Om adevărit de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine știți.” [Biblia, Faptele Apostolilor 2:22]

Versetele de mai sus vorbesc de la sine. De ce ar trebui cineva să fie deranjat de o doctrină plină de confuzie când nici cei mai eminente savanți creștini nu sunt în măsură să interpreteze sau să explice aceasta în mod inteligibil?

Isus (Pacea fie asupra sa!) a profetizat pe bună dreptate acest tip de problemă în Matei, 15:8-9:

„Norodul acesta se apropie de Mine cu gura și Mă cîntește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine. Degeaba Mă cîntesc ei, învățând ca învățături niște porunci omenești.”

În plus, acesta a fost urmat de Pavel în 2 Timotei, 4:3-4:

„Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gâdila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor. Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite.”

Mai mult, găsim în Biblie, Tit, 2:26:

„Ei pretind că-L cunosc pe Dumnezeu, dar ei Îl neagă prin faptele lor, ei sunt detestabili, neascultători, nepotrivii pentru orice faptă bună.”

În mijlocul acestei dileme, minți strălucite dintre creștini **au epuizat toată logica cunoscută pentru a oferi credibilitate doctrinei Trinității, însă au eșuat lamentabil,** iar ulterior au declarat că acesta este un *mister*. Cu toate acestea, adorarea lui Dumnezeu Cel Atotputernic nu poate fi compromisă. El vrea ca omul să Îl adore doar pe El, în conformitate cu călăuzirea divină. **Dumnezeu, fiind El Însuși Drept, este urmat de faptul că Dreptatea Sa cere ca Mesajul Său să fie clar și simplu ca formă. Învățăturile sale, ca un întreg, trebuie să fie lipsite de orice defect, superstiție sau confuzie. Acestea trebuie să fie un adevăr absolut care poate rezista întotdeauna oricărei provocări de orice fel, inclusiv descoperirilor omului în domeniul științei.** Din moment ce doctrina Trinității este un „mister”, de la sine, rezultă că ea nu poate fi considerată fi de inspirație divină. Biblia spune:

„Căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al nerânduinelor, ci al păcii.” [Biblia, Corinteni, 14:33]

♦ Despre Scriptura ebraică

Enciclopedia Religiei admite: „Teologii de astăzi sunt de acord că Biblia ebraică nu conține o doctrină a Trinității.” și *Noua Enciclopedie catolică* spune, de asemenea: „Doctrina Sfintei Treimi nu este predicată în Vechiul Testament.”

În mod similar, în cartea sa – „Dumnezeul Triunic”, iezuitul Edmund Fortman admite:

„Vechiul Testament nu ne spune nimic în mod explicit sau implicit despre necesitatea unui Dumnezeu Triunic, care este Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt... Nu există nicio dovadă că un scriitor sacru a suspectat vreodată existența unei Trinități, în cazul Dumnezeirii. Însă, dacă privim Vechiul Testament la traducerile, prefigurările sau indiciile voalate ale Trinității persoanelor, înseamnă a merge dincolo de cuvinte și de intenția scriitorilor sacri.”¹

♦ Despre Scriptura greacă

Enciclopedia Religiei spune:

„Teologii sunt de acord că Noul Testament, de asemenea, nu conține o doctrină explicită a Trinității.”

Iezuitul Forman afirmă:

„Scriitorii Noului Testament nu ne oferă nicio doctrină formală sau formulată a Trinității, nicio învățătură explicită conform căreia într-un Singur Dumnezeu există trei persoane coegale divine. Nicăieri nu găsim nicio doctrină trinitară a trei subiecte distincte ale vieții și activității divine în aceeași Dumnezeire.”

Noul Dicționar de Teologie al Noului Testament prevede în mod similar:

„Noul Testament nu conține doctrina dezvoltată a Trinității.”

¹ Ibidem, p.6

„Bibliei îi lipsește o declarație exprimată că Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt din esență egală.” (a spus teologul protestant **Karl Barth**)

Istoricul Arthur Weigall notează:

„Isus Hristos nu a menționat niciodată un astfel de fenomen și nicăieri în Noul Testament nu apare cuvântul de «Trinitate». Ideea a fost adoptată de către Biserică la 300 de ani de la moartea Domnului nostru.” (**Păgânismul, creștinismul nostru**)¹

Respingerea doctrinei Trinității de către creștinii moderni

Mulți teologi creștini moderni continuă linia fondată de Biserică. Cel mai recent și mai proeminent dintre ei este noul episcop al Durbanului, episcopul David Jenkins, profesor de Teologie și Studii Religioase de la Universitatea din Leeds, care spune că unele dintre evenimentele de la începutul misiunii lui Isus (Pacea fie asupra sa!):

„NU AU FOST STRICT ADEVĂRATE, CI AU FOST ADĂUGATE POVEȘTI LUI ISUS DE CĂTRE PRIMII CREȘTINI, PENTRU A-ȘI EXPRIMA CREDINȚA LOR ÎN EL CA ÎNTR-UN MESIA.”²

Prof. John Hick spune:

¹ Ibidem, p.6

² *London Daily Mail*, p.12, 15/7/84

„Ceea ce ortodoxia a dezvoltat ca fiind cele două naturi ale lui Isus, de conăscut divin și uman în cea de natură istorică a lui Isus Hristos, rămâne o formă a cuvintelor, fără semnificații atribuite.”

El a continuat: „Pentru a spune, fără nicio explicație, că personajul istoric Isus din Nazaret a fost, de asemenea, Dumnezeu, este lipsit de sens, la fel și dacă aș spune că un cerc desenat cu un creion pe hârtie este, de fapt un pătrat. Unui astfel de mod de exprimare trebuie să i se acorde un conținut semantic: și în cazul limbajului întrupării, fiecare conținut sugerat de până acum a trebuit să fie respins.”

El a continuat să sugereze că întruparea divină este o idee mitologică. Din nou, el spune:

„Folosesc cuvântul mit în sensul următor: «Un mit este o poveste spusă, dar care nu este literalmente adevărată sau este o idee ori o imagine aplicată cuiva sau unui lucru, dar care nu se aplică literal.» Faptul că Isus a fost Fiul lui Dumnezeu întrupat nu este literalmente adevărat, deoarece nu are niciun sens literal, dar este o aplicație pe Isus a unui concept mitic, a cărei funcție este similară cu cea a noțiunii de filiație divină atribuită în lumea antică unui rege.”¹

Cuvintele lui Victor Paul Wierwille în cartea sa: „Isus Hristos nu este Dumnezeu”:

„Eu spun că Isus Hristos nu este Dumnezeu, ci Fiul lui Dumnezeu. Ei nu sunt coeterni, fără început sau sfârșit, sau

¹ John Hick, *Mitul Dumnezeului Întrupat*, 1977, SCM Pres Ltd, Londra, art. *Isus și religia lumii*, p. 178

coegali, Isus Hristos nu a fost literalmente cu Dumnezeu la început și nici nu are toate Atributele lui Dumnezeu.”¹

Comentariul empatic al lui Victor Paul Wierwille:

„Înainte de a încheia, permiteți-mi să-mi deschid sufletul. Să afirm că Isus Hristos nu este Dumnezeu, în mintea mea, nu degradează importanța și semnificația lui Isus Hristos în niciun fel. Pur și simplu îl ridică pe Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, în rangul Său unic, înalt și de neegalat. El este Singurul Dumnezeu.”²

Consider că Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost creat de Dumnezeu, că el a fost „Mesia” (cel uns), precum și un mesager al lui Dumnezeu, că el a fost Cuvântul lui Dumnezeu transmis Mariei și un duh de la El. Nu-l accept ca Dumnezeu sau Dumnezeu Întrupat, Fiu al lui Dumnezeu sau Dumnezeu Fiul. Dumnezeu și Isus (Pacea fie asupra sa!) sunt persoane diferite. Dumnezeu este Creatorul, iar Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost ființă creată. Ei sunt de substanță diferită și inegali ca timp, putere, cunoaștere și rang.

Numeroasele afirmații categorice ale lui Isus (Pacea fie asupra sa!) și ale profeților anteriori găsite în Biblie anulează atât conceptul de „Dumnezeu Întrupat”, cât și pe cel de doctrină trinitară. Tot ceea ce este contrar declarațiilor mele nu sunt altceva decât zvonuri făcute de persoane care au nevoie de justificări pentru a-și susține afirmațiile. Dovezile pe care le au la îndemână sunt, în cele mai bune cazuri, interpolările strecurate în Evanghelia originală a lui Isus (Pacea fie asupra

¹ Victor Paul Wierwille, *Isus Hristos nu este Dumnezeu*, American Christian Press, New Knoxville, Ohio, p.12

² Ibidem, p.9

sa!) și mesajele anterioare ale lui Dumnezeu. **„Isus (Pacea fie asupra sa!) nu este Dumnezeu, ci doar un mare profet și mesager al lui Dumnezeu.”**

Învățăturile profeților lui Dumnezeu (Pacea fie asupra lor!)

Ciudat este că niciunul dintre profeții de dinainte sau de după Isus (Pacea fie asupra sa!) nu au predicat doctrina Trinității. Mai degrabă, ei au vestit Unicitatea lui Dumnezeu. Numai Dumnezeu este Transcendent. El este Cel Atotputernic și Creatorul tuturor celor văzute și nevăzute, Care nu are partener sau asociat, familie, urmași sau ajutor în Dumnezeirea Lui. El este Susținător întregii creații. Următoarele sunt învățăturile profeților lui Dumnezeu:

- Profetul Moise (Pacea fie asupra sa!) a spus:

„Cunosc acum că Domnul este mai mare decât toți dumnezeii; căci în lucrul în care s-au purtat cu trufie, El a fost mai presus de ei.” [Biblia, Exodul 18:11]

„Ascultă, Israele! Domnul Dumnezeul nostru este Singurul Domn. Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta. Și poruncile acestea, pe care ți le dau astăzi, să le ai în inima ta. Să le întipărești în mintea copiilor tăi și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula. Să le legi ca un semn de aducere aminte la mâini și să-ți fie ca niște fruntare între ochi. Să le

scrii pe ușorii casei tale și pe porțile tale.” [Biblia, Deuteronomul, 6:4-9]

„Vegheați asupra voastră, ca să nu dați uitării legământul pe care l-a încheiat cu voi Domnul Dumnezeuul vostru și să nu faceți vreun chip cioplit, nici vreo înfățișare oarecare pe care ți-a oprit Domnul Dumnezeuul tău s-o faci. Căci Domnul Dumnezeuul tău este un foc mistuitor, un Dumnezeu gelos.” [Biblia, Deuteronomul, 4:23-24]

Același concept de Dumnezeu este confirmat de către Isus (Pacea fie asupra sa!) în Marcu, 12:29:

„[...] Domnul, Dumnezeuul nostru, este un Singur Domn”

Ambii profeți (Pacea fie asupra lor!) au subliniat faptul că Domnul lor și Domnul nostru este un Singur Dumnezeu. De asemenea, este demn de remarcat că nu există nimic în declarațiile lor care să indice faptul că oricare dintre ei ar fi parte a Dumnezeirii:

„Nimeni nu este sfânt ca Domnul; nu este alt Dumnezeu decât Tine; nu este stâncă așa ca Dumnezeuul nostru.” [Biblia, 1 Samuel 2:2]

- Profetul David (Pacea fie asupra sa!) spune în Psalmii din Vechiul Testament: **„Ca să știe că numai Tu, al cărui nume este Domnul, Tu ești Cel Preaînalt pe tot Pământul.” (83:18); „Binecuvântează, suflete, pe Domnul! Doamne Dumnezeule, Tu ești nemărginit de Mare! Tu ești îmbrăcat cu strălucire și măreție!” (104:1); „Domnul este Dumnezeuul nostru.” (105:7); „Domnul este Dumnezeu și ne**

luminează.” (118:27); „Tu ești Dumnezeuul meu, și eu Te voi lăuda; Dumnezeuule, Te voi preamări.” (118:28)

• Profetul Solomon (Pacea fie asupra sa!) spune:

„Începutul înțelepciunii este frica de Domnul; și știința sfinților, este priceperea.” [Biblia, Proverbe, 9:10]

Următoarele cuvinte i-au fost atribuite Profetului Solomon (Pacea fie asupra sa!):

„Teme-te de Dumnezeu și păzește Poruncile Lui! Acesta este lucru cuvenit fiecărui om.” [Biblia, Ecclasiastul 12:13]

Profetul Isaia (Pacea fie asupra sa!) a spus:

„Nu știi? N-ai auzit? Dumnezeuul Cel Veșnic, Domnul a făcut marginile Pământului. El nu obosește, nici nu ostenește; Priceperea Lui nu poate fi pătrunsă.” [Biblia, Isaia, 40:28]

Cu siguranță, doar Creatorul este Dumnezeu, Cel Care a creat totul (Universul întreg și conținutul său) cu mii de ani în urmă, înainte de apariția lui Isus (Pacea fie asupra sa!). Isus însuși (Pacea fie asupra sa!) a fost creat de Dumnezeu, la fel și Duhul Sfânt. De fapt, Trinitatea nici nu a existat până ce nu a fost formulată de către om, în secolul al treilea d.Hr.

„[...] Domnului Dumnezeului tău să I te închini și Lui singur să-I slujești.” Isus (Pacea fie asupra sa!) a afirmat că nimeni nu este vrednic de a fi adorat în afară de Dumnezeu (Matei 4:10 și Luca 4:8).

Profetul Isus (Pacea fie asupra sa!) a spus:

„Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, Singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.” [Biblia, Ioan, 17:3]

Declarațiile de mai sus ale lui Isus (Pacea fie asupra sa!) dovedesc că există o singură persoană divină, **„Singurul Dumnezeu adevărat”**, și că el nu știa nimic despre Sfânta Treime. În plus, Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a pretins Dumnezeirea, pentru că el se referea la o Ființă, **„Tu”**, ca fiind Singurul Dumnezeu adevărat, el însuși fiind doar un mesager al lui Dumnezeu, **„Isus Hristos pe care L-a trimis”**.

Numai Pavel a fost conștient de existența Trinității. El spune:

„Bărbați israeliți, ascultați cuvintele acestea: «Pe Isus Nazariteanul, bărbat adevărat între voi de Dumnezeu, prin puteri, prin minuni și prin semne pe care le-a făcut prin El Dumnezeu în mijlocul vostru, după cum bine știți.»” [Biblia, Faptele Apostolilor 2:22]

„Căci, deși sunt așa-ziși dumnezei, fie în Cer, fie pe Pământ, - precum sunt dumnezei mulți și domni mulți, totuși, pentru noi, este un Singur Dumnezeu, Tatăl, din Care sunt toate și noi întru El; și un singur Domn, Isus Hristos, prin Care sunt toate și noi prin El.” [Biblia, 1 Corinteni, 8:5-6]

Cu privire la acestea, găsim în Coranul cel Glorios:

„Spuneți: «Noi credem în Allah și în ceea ce ne-a fost trimis nouă și în ceea ce i-a fost trimis lui Avrām, lui Ismail, lui Isâc, lui Iacob și semințiilor; în ceea ce le-a fost dat lui Moise și lui Isus și în ceea ce le-a fost dat [tuturor]

Profeților de către Domnul lor. Noi nu facem deosebire între ei! Noi Lui Îi suntem supuși [musulmani]!»
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:136]

„Noi l-am trimis pe Noe la neamul său, căruia i-a zis: «O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate în afara Lui! Eu mă tem pentru voi de chinul unei zile cumplite.»» [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 7:59]

„Și Avrām a lăsat-o ca îndemnare fiilor săi și asemenea și Iacob [zicând ei]: «O, fiii mei, Allah v-a ales vouă religia [islamul] și, de aceea, să nu muriți altfel decât musulmani!» [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:132]

„Avrām nu a fost nici iudeu, nici creștin. El a fost credincios adevărat și întru totul supus [lui Allah] și nu a fost dintre cei care-I fac semeni.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:67]

„Sau ați fost voi martori când a venit moartea la Iacob, atunci când el i-a întrebat pe fiii lui: «Pe cine veți cinsti voi după moartea mea?» Și i-au răspuns ei: «Voim să-l cinstim pe Domnul tău și pe Domnul părinților tăi Avrām, Ismail și Isăc, pe Domnul cel Unic. Noi numai Lui îi vom fi supuși [musulmani]!»» [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:133]

„Și [neamului] 'Ad [i l-am trimis] pe fratele lor Hud, care le-a zis: «O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți un alt Dumnezeu în afara Lui! Și oare nu vă temeți voi?»» [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 7:65]

„Și [neamului] Thamud [i l-am trimis] pe fratele lor Salih [care] le-a zis: «O, neam al meu! Adorați-L pe Allah. Voi nu aveți un alt Dumnezeu în afara Lui! [...]»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 7:73]

„Și la Madyan l-am trimis pe fratele lor Suayb, care le-a zis: «O, neam al meu! Adorați-l pe Allah! Voi nu aveți un alt Dumnezeu în afara Lui! [...]»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 7:85]

„Și le zisese și Aaron mai înainte: «O, neam al meu! Voi ați fost numai ispitiți prin aceasta! Însă Domnul vostru cu adevărat este Cel Milostiv. Așadar, urmați-mă și ascultați de porunca mea!»” [Traducerea sensurilor Coranului Cel Sfânt, 20:90]

„Și [adu-ți aminte] de Iov, când l-a chemat el pe Domnul lui: «M-a atins pe mine răul! Însă Tu ești Cel mai Milostiv între milostivi!»” [Traducerea Coranului cel Sfânt, 21:83]

„Noi le-am dat lui David și lui Solomon știința și au zis ei: «Mărire lui Allah care ne-a ales pe noi înaintea multora dintre robii Săi credincioși!»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 27:15]

„Și Solomon l-a moștenit pe David și a zis: «O, voi oameni! Noi am fost învățați graiul păsărilor și ni s-a dat nouă din toate lucrurile. Acesta este harul cel limpede!»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 27:16]

„Și [adu-ți aminte] de Zaharia, când Îl chema el pe Domnul său: «Doamne, nu mă lăsa singur, căci Tu ești cel mai bun dintre moștenitori!» ~ Si i-am răspuns Noi și i l-

am dat lui pe Ioan și am tămăduit-o pentru el pe soața lui [...]” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 21:89-90]

Profetul Isus (Pacea fie asupra sa!) spune :

„Allah este Stăpânul meu și Stăpânul vostru. Așadar, adorați-L pe El! Aceasta este o Cale Dreaptă!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:51]

Când Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost întrebat de o persoană cum ar trebui să acționeze pentru a intra în Paradis, el i-a răspuns:

„[...] Trebuie să Îl adori doar pe Allah și să nu Îi faci Lui asociați [...]” (Bukhari și Muslim)

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă cineva mărturisește că nimeni nu are dreptul de a fi adorat în afară de Allah, fără parteneri, și că Profetul Mohammed este Trimisul Său, iar Isus este Mesagerul lui Allah și Cuvântul Lui, pe care El l-a dăruit Mariei și un suflet de la El, și că Paradisul este adevărat, și Iadul este adevărat, Allah îl va primi în Paradis cu faptele bune pe care le-a făcut, chiar dacă acestea sunt puține.” (Bukhari)

Într-un alt *hadith* autentic, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Acela care moare mărturisind că nu există niciun alt Dumnezeu în afară de Allah, va intra în Paradis.” (Bukhari)

Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că:

„[...] Vă voi învăța câteva cuvinte, care vă vor ajuta: protejați Cuvintele lui Allah și El vă va proteja pe voi. Păziți ceea ce Allah v-a poruncit și El se va afla în fața voastră. Dacă cereți ceva, atunci cereți de la Allah, iar dacă veți căuta ajutor, atunci căutați ajutor la Allah și să știți că și dacă întreaga lume și-ar dori să vă ajute, aceasta nu va putea să vă ajute decât în chestiunile în care Allah a stabilit acest lucru dinainte. De asemenea, dacă întreaga lume dorește să vă facă un rău, acesta nu vă va atinge, cu excepția a ceea ce Allah a stabilit aceasta dinainte. Calemurile au fost ridicate, iar sulurile s-au uscat.»” (Tirmidhi)

Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a fost un creștin, ci evreu. El nu a predicat o nouă credință, ci i-a învățat pe oameni să facă Voia lui Dumnezeu. Iar, în opinia sa, cât și în cea a evreilor, Voia lui Dumnezeu era găsită în Lege și în alte cărți ale Scripturii.

Ce spune Biblia despre Dumnezeu și profetul Isus (Pacea fie asupra sa!)

Următoarele pasaje din Biblie proiectează adevărata natură a lui Dumnezeu și a lui Isus (Pacea fie asupra sa!). Este clar acum că numai Dumnezeu este Supremul, Conducătorul, Infailibilul și Transcendentul. Isus (Pacea fie asupra sa!), o ființă FINITĂ, CU NEVOI UMANE și SUPUS Voinței lui Allah. Toate afirmațiile și acțiunile sale indică în mod clar supunerea sa în fața lui Dumnezeu.

1. Mărturia Bibliei despre Dumnezeu

Învățăturile Vechiului și Noului Testament sunt, în esență, monoteiste, iar Noul Testament nu este o trecere de la un Singur Dumnezeu la trei-în-unul. Isus (Pacea fie asupra sa!) a confirmat această învățătură atunci când a spus:

„Să nu socotiți că am venit să stric Legea sau proorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc. Căci, adevărat vă spun, câtă vreme nu va trece Cerul și Pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi împlinit toate lucrurile.” [Biblia, Matei 5:17-18]

Afirmațiile lui Dumnezeu sunt simple, clare și lipsite de contradicții și confuzii. Aici sunt unele dintre cele mai „insirate Cuvinte” ale lui Dumnezeu din Biblie. Dumnezeu spune:

„Sunt Dumnezeu Cel Atotputernic.” [Biblia, Geneza, 17:1]

„Doamne, cine este asemenea ție între dumnezei? Cine este asemenea ție preaslăvit în sfințenie, Minunat întru slavă și Făcător de minuni?” [Biblia, Exodul, 15:11]

„Sunt Domnul, Dumnezeul tău.” [Biblia, Exodul, 20:2]

„Să nu ai alți dumnezei afară de Mine! Să nu-ți faci chip cioplit nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în Ceruri sau jos pe Pământ, sau în apele mai de jos decât Pământul! Să nu te închini înaintea lor, și să nu le slujești,

căci Eu, Domnul Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu Gelos [...]” [Biblia, Exodul, 20:3-5]

Aceste versete interzic categoric toate tipurile de imagini ale lui Dumnezeu, atât pe cele de artă naturalistă, cât și pe cele de artă reprezentativă. Nicio imagine nu poate fi adecvată lui Dumnezeu decât El însuși. El, fiind Transcendent, nu poate fi interpretat de către om decât prin ceea ce a revelat El Însuși despre Sine profeților Săi:

„[...] Eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru. Să nu vă întoarceți spre idoli și să nu vă faceți dumnezei turnați. Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.” [Biblia, Leviticul, 19:3-4]

„Dumnezeu nu este un om ca să mintă, nici un fiu al omului ca să-I pară rău [...]” [Biblia, Numerii, 23:19]

„Numai tu ai fost martor la aceste lucruri, ca să cunoști că numai Domnul este Dumnezeu și că nu este alt Dumnezeu afară de El.” [Biblia, Deuteronomul, 4:35]

„Ascultă, Israele, Domnul Dumnezeuul nostru este singurul Domn.” [Biblia, Deuteronomul, 6:4]

„Să știți dar că Eu sunt Dumnezeu, și că nu este alt dumnezeu afară de mine [...]” [Biblia, Deuteronomul, 32:39]

„Nu este alt Dumnezeu decât Tine; nu este stâncă așa ca Dumnezeuul nostru.” [Biblia, 1 Samuel, 2:2]

„[Solomon] a spus: «Doamne, Dumnezeu al Israelului! Nu este Dumnezeu ca Tine, nici sus în Ceruri, nici jos pe Pământ [...]»” [Biblia, 1 Regi, 8:23]

„Căci Tu ești mare și faci minuni, numai Tu ești Dumnezeu.” [Biblia, Psalmi, 86:10]

„Nu știi? N-ai auzit? Dumnezeul Cel Veșnic, Domnul a făcut marginile Pământului. El nu Obosește, nici nu Ostenește; Priceperea Lui nu poate fi pătrunsă.” [Biblia, Isaia, 40:28]

„Eu sunt Domnul, acesta este Numele Meu; și slava Mea n-o voi da altuia, nici cinstea Mea, idolilor.” [Biblia, Isaia, 42:8]

„«Voi sunteți martorii Mei», zice Domnul, «voi și Robul Meu pe care l-am ales, ca să știți, ca să Mă credeți și să înțelegeți că Eu sunt: înainte de Mine n-a fost altul și după Mine nu va fi! Eu, Eu sunt Domnul și în afară de Mine nu este nici un Mântuitor!»” [Biblia, Isaia, 43:10-11]

„[...] Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă și afară de Mine, nu este alt dumnezeu!” [Biblia, Isaia, 44:6]

„Eu sunt Domnul și nu mai este altul, afară de Mine nu este Dumnezeu [...] Ca să se știe de la răsăritul Soarelui până la apusul Soarelui că afară de Mine nu este dumnezeu: Eu sunt Domnul și nu este altul!” [Biblia, Isaia, 45:5-6]

„Căci așa vorbește Domnul, Făcătorul Cerurilor, Singurul Dumnezeu, Care a întocmit Pământul, l-a făcut și l-a întărit; l-a făcut ca să nu fie pustiu, ci l-a întocmit ca să fie locuit: «Eu sunt Domnul și nu este altul!»” [Biblia, Isaia, 45:18]

„Aduceți-vă aminte de cele petrecute în vremile străbune; căci Eu sunt Dumnezeu și nu este altul, Eu sunt Dumnezeu și nu este nici unul ca Mine!” [Biblia, Isaia, 46:9]

„[...] Eu, Eu sunt Cel dintâi și Cel din urmă. Mâna Mea a întemeiat Pământul, și dreapta Mea a întins Cerurile [...]” [Biblia, Isaia, 48:12-13]

„Așa vorbește Domnul: «Cerul este scaunul Meu de domnie, și Pământul este așternutul picioarelor Mele! [...]».” [Biblia, Isaia, 66:1]

„Dar Domnul este Dumnezeu cu adevărat, este un Dumnezeu viu și un Împărat Veșnic. [...] Așa să le vorbiți: «Dumnezeii, care n-au făcut nici Cerurile, nici Pământul, vor pieri de pe Pământ și de sub Ceruri.»” [Biblia, Ieremia, 10:10-11]

„Sunt Domnul, Dumnezeul tău.” [Biblia, Osea, 13:4]

2. Mărturia biblică despre Isus (Pacea fie asupra sa!)

Nașterea lui Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost prezisă:

„În luna a șasea, îngerul Gavril a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galilea, numită Nazaret, la o fecioară logodită cu un bărbat, numit Iosif, din casa lui David. Numele fecioarei era Maria.” [Biblia, Luca, 1:26-27]

Aici, Dumnezeu nu a coborât pentru a deveni trup, așa cum e susținut de către Biserici, în schimb, El l-a trimis pe îngerul Său, Gavril (Pacea fie asupra sa!), să o informeze pe Maria despre Planul Său. Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost un spirit creat în pântecul Mariei, prin Puterea lui Dumnezeu. Prin urmare, este negată doctrina de Dumnezeu Întrupat și face, astfel, ca pretinderea ei să fie neîntemeiată.

Îngerul Gavril (Pacea fie asupra sa!) o informează pe Maria (Pacea fie asupra sa!):

„Și iată că vei rămânea însărcinată, și vei naște fiu, și-i vei pune numele Isus.” [Biblia, Luca, 1:31]

Deci, cine erau membrii Trinității înainte de nașterea lui Isus (Pacea fie asupra sa!)? La început, a fost doar un Singur Dumnezeu Adevărat, Veșnic. Trinitatea a fost o trecere de la credința într-un Singur Dumnezeu (monoteism) la cea în trei zeități (politeism și păgânism). Înainte de Isus (Pacea fie asupra sa!), oamenii credeau într-un Singur Dumnezeu, însă, după nașterea sa, Bisericile i-au adăugat încă două persoane Dumnezeirii. Mai mult decât atât, atunci când Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost făt, a fost, de asemenea, și Allah Cel Atotputernic întrupat în interiorul pântecului? Din moment ce trinitarienii susțin că două sau trei persoane sunt toate unite într-un SINGUR TRUP, atunci toate au crescut ca un făt în pântecul Mariei? Dacă este așa, de ce a fost trimis numai Isus (Pacea fie asupra sa!)? Cât de copilăresc și de dezgustător poate părea să ne gândim la Isus (Pacea fie asupra sa!), ca fiind unit în trup cu Dumnezeu?

Dumnezeu, Care nu are nici început și nici sfârșit, a creat Cerurile și Pământul și totul a fost creat cu milioane de ani în urmă, cu mult înainte de apariția civilizației umane.

Multe generații au murit înainte de nașterea lui Isus (Pacea fie asupra sa!).

„Când a venit ziua a opta, în care trebuie tăiat împrejur pruncul, I-au pus numele Isus [...]” [Biblia, Luca, 2:21]

Ce blasfemie împotriva lui Dumnezeu! Dacă Isus (Pacea fie asupra sa!) este adevăratul Dumnezeu, credeți că el ar trebui să fie circumcis?

„Iar Pruncul creștea și Se întărea; era plin de Înțelepciunea și Harul lui Dumnezeu era peste El.” [Biblia, Luca, 2:40]

La început, în tinerețe, această „divinitate”, Isus, nu era înțelept, dar a dobândit înțelepciunea atunci când a ajuns adolescent. Adevărata înțelepciune a lui Dumnezeu nu crește sau scade și nici nu face obiectul timpului sau spațiului, deoarece El este tot timpul Perfect și Absolut.

Atunci când Isus (Pacea fie asupra sa!) se ruga prin rugăciunea **„Tatăl nostru”** [Biblia, Luca, 11:2-4], oare cui se ruga?! Există cineva care se roagă la propriului său suflet? Cu siguranță, nu! Prin urmare, acest aspect îl distinge pe Adevăratul Dumnezeu de profetul Isus (Pacea fie asupra sa!). În plus, voia lui Isus (Pacea fie asupra sa!) este diferită de cea a lui Dumnezeu, ceea ce indică faptul că aceștia nu sunt unul și nici coegali.

Este menționat că profetul Isus (Pacea fie asupra sa!) a ținut post:

„Acolo a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți; la urmă a flămânzit [...]” [Biblia, Matei, 4:2]

Postul este o modalitate de ispășire a păcatelor și o dovadă a ascultării și a supunerii față de un superior. Dumnezeu nici nu este Subordonat nimănui și nici nu trebuie să Postească pentru a-Și ispăși păcatele Sale, nici măcar să Sufere voit, spre deosebire de Isus (Pacea fie asupra sa!). Dumnezeu este scutit de orice, pentru că El este Suprem și Perfect.

Un grup mare de oameni a venit să-l asculte pe Isus (Pacea fie asupra sa!), aducând cu ei mai multe persoane bolnave, care au fost vindecate de bolile lor. [Biblia, Matei, 15:31] **„Și slăveau pe Dumnezeul lui Israel.”** Cum se face că Dumnezeul creștinilor este format din TREI, în timp ce Dumnezeul lui Israel este UNUL?

„Și mergând puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ și Se ruga, ca, de este cu putință, să treacă de la El ceasul (acesta).” [Biblia, Marcu, 14:35-36] Cui i-a adresat Isus (Pacea fie asupra sa!) rugăciunea? S-a adresat lui însuși ca parte a Dumnezeirii? Categorie nu! De fapt, Isus (Pacea fie asupra sa!) s-a rugat mereu lui Dumnezeu pentru ajutor, chiar și atunci când l-a ridicat pe Lazăr la viață (Biblia, Ioan, 11:41-43). Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost întotdeauna recunoscător față de Dumnezeu, ceea ce arată o neputință și o supunere totală față de Dumnezeu.

„Dimineața, pe când se întorcea în cetate, i-a fost foame. A văzut un smochin lângă drum, și S-a apropiat de el, dar n-a găsit decât frunze, și i-a zis: «De acum încolo în veac să nu mai dea rod din tine!» Și pe dată smochinul s-a uscat.” [Biblia, Matei, 21:18-19] Un dumnezeu să simtă

foame și să fie necunoscător al sezonului de coacere a smochinelor!

Pavel spune: **„Bărbați israeliți, ascultați cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, Om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine știți.”** [Biblia, Faptele Apostolilor, 2:22] Aici, este clar ceea ce voia să spună Pavel prin cuvintele „uns de Dumnezeu” sau „ales de Dumnezeu” – el fiind profet.

3. Ce spune Isus (Pacea fie asupra sa!) despre Dumnezeu și despre el însuși

Isus Hristos (Pacea fie asupra sa!) nu a menționat niciodată Sfânta Treime și nici nu a fost conștient că Dumnezeirea este formată din trei persoane divine. Conceptul său a fost la fel ca și cel al profeților lui Israel anteriori, care au predicat Unicitatea lui Dumnezeu:

„Isus i-a răspuns: «Cea dintâi este aceasta: ascultă Israele, Domnul Dumnezeul nostru este un Singur Domn.»; și: «Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta.» Iată porunca dintâi.” [Biblia, Marcu, 12:29-30]

„Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești.” [Biblia, Matei, 4:10 și Luca, 4:08], ambele din Biblie: Isus (Pacea fie asupra sa!) spune că numai Dumnezeu trebuie să fie adorat.

„Domnul Dumnezeul nostru este un Singur Domn.” [Biblia, Marcu, 12:29] Isus (Pacea fie asupra sa!) afirmă Unicitatea lui Dumnezeu.

„[...] cel ce face voia Tatălui Meu Care este în Ceruri.” [Biblia, Matei, 7:21] Este clar că Dumnezeu era în Cer și Isus (Pacea fie asupra sa!) pe Pământ, dar cum ar putea aceste 2 persoane să fie unite într-un singur trup?

Crezul creștin afirmă că cele „trei persoane” sunt unite într-un singur trup (un singur Dumnezeu trei-în-unul). Cum este posibil pentru toți membrii Trinității să fie Dumnezeu pe deplin atunci când fiecare dintre ei constituie doar o treime din Dumnezeire?

„Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, Singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.” [Biblia, Ioan, 17:3] Aici Isus (Pacea fie asupra sa!) trage o linie între el însuși și Dumnezeu. Pentru a obține viața veșnică, trebuie să-l cunoști (recunoști) pe Dumnezeu adevărat și pe Isus (Pacea fie asupra sa!) ca mesager al lui Dumnezeu.

Isus (Pacea fie asupra sa!) spune: **„Pentru ce Mă numești bun?... Nimeni nu este bun decât Unul singur: Dumnezeu?” [Biblia, Marcu, 10:18]**

Isus (Pacea fie asupra sa!) afirmă că nimeni nu este bun în afară de Dumnezeu, distingându-L astfel pe Dumnezeu de propria persoană.

„Despre ziua aceea și despre ceasul acela nu știe nimeni, nici îngerii din Ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.” [Biblia, Matei, 24:36 și Marcu, 13:32]. Isus (Pacea fie asupra sa!) recunoaște că știința sa este limitată, spre deosebire de Dumnezeu, Care este Atoateștiutor. De asemenea, Judecata Îi aparține numai lui Dumnezeu, Cel Care păstrează toate secretele pentru El Însuși.

„Isus a luat din nou cuvântul, și le-a zis: «Adevărat, adevărat vă spun: Fiul nu poate face nimic de la Sine, el nu face decât ce vede pe Tatăl făcând [...>]” [Biblia, Ioan, 5:19]
 Aici, Isus (Pacea fie asupra sa!) recunoaște dependența lui față de Dumnezeu.

„Eu nu pot face nimic de la Mine însumi; judec după cum aud; dar judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci Voia Tatălui, Care M-a trimis.” [Biblia, Ioan, 5:30]

„Căci M-am coborât din Cer, ca să fac nu voia mea, ci Voia Celui ce M-a trimis.” [Biblia, Ioan, 6:38]

„[...] Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui ce M-a trimis pe Mine.” [Biblia, Ioan, 7:16]

„[...] nu fac nimic de la Mine însumi, ci vorbesc după cum M-a învățat Tatăl meu.” [Biblia, Ioan, 8:28]

Isus (Pacea fie asupra sa!) face cunoscută lipsa sa de putere divină. Pe cont propriu, nu poate face nimic, deoarece numai Dumnezeu este Singura Sursă de Putere și Autoritate.

„Dar acum căutați să Mă omorâți pe Mine, un om care v-am spus adevărul pe care l-am auzit de la Dumnezeu [...]” [Biblia, Ioan, 8:40] Isus (Pacea fie asupra sa!) a mărturisit că el a fost doar un mesager, care a îndeplinit o misiune poruncită.

Mai departe, profetul Isus (Pacea fie asupra sa!) spune:

„[...] Mă sui la meu Tatăl, și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru [...]” [Biblia, Ioan,

20:17] Acest verset pune capăt Trinității și DOCTRINEI ÎNTRUPĂRII. Acesta îl prezintă pe Isus (Pacea fie asupra sa!), o altă ființă umană, rugându-se și căutând ajutor de la Dumnezeu.

Toate versetele de mai sus subliniază inferioritatea, slăbiciunea și dependența lui Isus (Pacea fie asupra sa!) față de Dumnezeu.

Ce spune Coranul despre Dumnezeu

Coranul este Revelația finală a lui Allah Cel Atotputernic (Dumnezeu). El se dezvăluie pe Sine în modul cel mai lucid, care nu admite altă interpretare decât cea a sensurilor cuvintelor scrise. Cuvintele lui Allah Cel Atotputernic și cele ale profetilor Săi sunt cuvintele Adevărului. Fără îndoială, Cuvintele Lui sunt clare, simple și autoexplicative, fără confuzie. Allah este Creatorul Cerurilor și al Pământului, a Cărui Putere și Cunoaștere sunt nelimitate. El este Domnul, Preaînaltul și Susținătorul tuturor creațiilor. Prin urmare, oamenii nu ar trebui să fie înșelați de false iluzii, considerând că pot exista alți dumnezei, în afara Conducătorului Suprem.

Haideți să reflectăm asupra a ceea ce spune Coranul despre *Allah* (Dumnezeu), Cel care posedă Atribute perfecte, demne doar de adevărata Divinitate, Singurul care este Transcendent:

„În Numele lui Allah [Singurul, Adevăratul și Indivizibilul Dumnezeu], **Ar-Rahman** [Cel mai Milostiv, a Cărui Milă cuprinde toate creaturile Sale], **Ar-Rahīm** [Cel mai

Îndurător]. [Aceste două Nume arată și confirmă Mila Sa Imensă] ~ **Toată Slava și Mulțumirea** [și Preamărirea] **Îi aparțin** [doar] **lui Allah** [din moment ce doar El este Cel care ne asigură nouă bunuri și doar El a creat întregul Univers, fără niciun partener], **Domnul tuturor lumilor** [a oamenilor, djinnilor și a tot ceea ce există]. ~ **Ar-Rahman** [Cel Milostiv], **Ar-Rahīm** [Cel Îndurător]. ~ **Suveranul și Stăpânul Zilei Recompensei** [în timpul căreia fiecare creatură va primi răsplata sau pedeapsa pe care o merită]. ~ [Numai] **Pe Tine te adorăm** [îndreptând toate actele noastre de adorare, rugăciunile, sacrificiile, suplicațiile etc. doar către Tine] **și** [doar] **de la Tine cerem ajutor și sprijin** [din moment ce doar Tu poți rezolva toate chestiunile și doar Tu știi atât ceea ce este văzut, cât și ceea ce nu este văzut, precum și tot ceea ce se întâmplă în lume]. [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 1:1-5]

„O, voi oameni, slăviți-L pe Domnul vostru, care v-a făcut pe voi și pe cei de dinaintea voastră. Poate că voi veți fi cu frică [de El]. ~ Slăviți-L pe cel care v-a făcut vouă Pământul un covor și Cerul o zidire și a trimis din Cer apă și a scos prin ea, din roade, hrană pentru voi. De vreme ce voi știți [toate acestea], nu-I faceți lui Allah semeni!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:21-22]

„Cum de nu credeți în Allah? Doar ați fost fără viață și el v-a dat viață apoi vă va face să vă săvârșiți, apoi vă va învia, apoi la El vă veți întoarce. ~ El este acela care a creat pentru voi toate câte sunt pe Pământ, apoi s-a înălțat în Cer și a tocmit cele șapte Ceruri și El este ‘Alīm [Atoatecunoscător, Omniscient].” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:28-29]

„[El este] Făcătorul desăvârșit al Cerurilor și al Pământului! Iar dacă hotărăște un lucru, El spune: «Fii!» și acesta este.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:117]

„Allah! Nu este Dumnezeu în afară de El, cel Viu, Veșnicul! Nici ațipirea, nici somnul nu-L cuprind! Ale Lui sunt cele din ceruri și cele de pe Pământ! Cine este acela care ar putea mijloci la El fără de Îngăduința Lui? El le știe pe cele din fața lor și pe cele din urma lor. Și ei nu pricep nimic din Știința Sa în afară de ceea ce El Voiește. Tronul Lui se întinde peste Ceruri și peste Pământ și nu-I este grea păzirea lor. El este Al-‘Aliyy [Preaînaltul], Al-‘Aẓīm [Cel Măreț]!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:225]

„[...] Allah este Cel care dă viață și moarte. Și Allah este Basīr [Cel care Vede totul, Atoatevăzătorul] câte le faceți.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:156]

„O, voi, oameni! Fiți cu frică de Domnul vostru, care v-a făcut dintr-o singură ființă și a făcut din aceasta și pe perechea ei și care a răspândit din cele două [ființe] mulți bărbați și femei! Fiți cu frică de Allah pe care vă conjurați [unii pe alții] și [fiți cu frică de ruperea] legăturilor [cu rudele] de sânge, căci Allah este Raqīb [Veghetor] peste voi!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:1]

„Spune: «Voiți voi să adorați în locul lui Allah pe cineva care nu vă aduce nici stricăciune, nici folos? Doară Allah este As-Samī‘ [Cel care Aude Totul], Al- ‘Alīm [Atoatecunoscătorul, Omniscientul]»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 5:76]

„Spune: «Oare să-mi iau eu alt aliat decât Allah, Creatorul Cerurilor și al Pământului? El este cel care îi hrănește [pe alții] și căruia nu i se dă hrană.» Spune: «Mi s-a poruncit mie să fiu primul care primește islamul și să nu fiu [niciodată] dintre politeiști!»» [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 6:14]

„Îi asociază [Lui lucruri] ce nu creează nimic și care ele [însele] sunt create. ~ Și care nu-i pot ajuta pe ei cu nimic și nici lor înșiși nu-și pot fi de ajutor?» [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 7:191-192]

„Allah! Nu există altă divinitate în afară de El! Ale Lui sunt Numele cele mai frumoase!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 20:8]

„Nu este El Cel care a început creația omului și apoi îl va face din nou? Cel care vă dă din Cer și de pe Pământ cele de trebuință traiului? Este un alt dumnezeu alături de Allah? Spune: «Aduceți dovada voastră dacă voi sunteți cei care grăiesc adevărul!» ~ Spune: «Nu știe nimeni dintre cei care sunt în Ceruri și pe Pământ Necunoscutul, afară numai de Allah!» Iar ei nu-și dau seama când vor fi înviați!» [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 27:64-65]

„Ale lui Allah sunt cele din Ceruri și de pe Pământ. Allah este Al-Ghani [Cel Înstărit îndeajuns, Cel pe deplin Independent, Cel Care-Și este Sieși de ajuns], Al-Hamīd [Cel Demn de Laudă]!» [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 31:26]

„Îl imploră cei care sunt în Ceruri și pe Pământ și în fiecare zi El împlinește ceva.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 55:29]

„El este Allah, afară de care nu este alt Dumnezeu, Al-Malik [Stăpânitorul], Al-Quddus [Cel Sfânt și Preaînalt], As-Salām [Făcătorul de pace], Al-Mu’min [Cel care îi apără pe profeții și trimișii Săi, oferindu-le miracole și semne – Apărătorul credinței], Al-Muhaymin [Cel care veghează asupra creației Sale], Al-‘Aziz [Invincibilul, Cel Atotputernic], Al-Jabbār [Cel care va domina întotdeauna și în Fața Căruia toate creaturile se supun], Al-Mutakabbir [Cel Preamărit, Suveranul, Grandiosul]. Slava și Măreția sunt ale lui Allah, Care este mai presus de ceea ce ei Îi asociază ca parteneri Lui.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 59:23]

„El este Cel care v-a creat pe voi și unii dintre voi sunt necredincioși și alții sunt credincioși. Și Allah este Basīr [Atoatevăzător] a ceea ce faceți voi.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 64:2]

„Spune [o, Mohammed]: « El este Allah, [Al] Ahad [Cel care este Unul, Cel care nu are partener sau ceva similar. Nu este niciun alt Dumnezeu în afară de El. Nimeni nu împarte cu El Atributele Sale Divine, nimeni nu poate face vreunul din Actele Sale Divine și nimeni nu este asemeni Sinelui Său Divin. El este Indivizibil și nu treie în unul așa cum spun creștinii. El nu a avut vreodată soție sau copii și El este Singurul care ne poate ierta păcatele și care ne va judeca în Ziua Judecății]~ Allah As Samad [Cel care Își este Sieși de ajuns, Cel care este Perfect în Slava și Onoarea Sa, în Atributele Sale, în Cunoașterea Sa, în Puterea Sa, Care nu are nevoie de nimic de la creațiile Sale, dar de Care întreaga

creație are nevoie, iar El nici nu mănâncă, nici nu bea și nici nu moare]! ~ **El nu dă naștere și nici nu este născut~ Și nu este nimeni egal sau comparabil cu El!»** [traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 112:1-4]

Evidențe biblice ale doctrinei Trinității

Pentru a sprijini Trinitatea, trinitarienii citează doar câteva versete din Biblie, ale căror interpretări sunt foarte ciudate. Ele sunt îndepărtate de context sau de textul original. Biblia, per ansamblu, predică *monoteismul* (Unicitatea lui Dumnezeu), de la prima carte (*Geneza*) și până în ultima (*Apocalipsa*).

Următoarele sunt câteva dintre versetele citate ca dovadă pentru prezența doctrinei Trinității:

Prima dovadă este versetul găsit în Ioan, 5:7:

„Căci trei sunt care mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt.” Acest verset a fost înlăturat din cele mai multe dintre edițiile revizuite ale Bibliei, după ce s-a dovedit a nu fi din manuscrisul original, ci adăugat mai târziu.

A doua dovadă se găsește în Matei, 28:19: **„Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh.”**

A treia dovadă se găsește în 2 Corinteni, 13:13-14: **„Toți sfinții vă trimit sănătate. Harul Domnului Isus Hristos și dragostea lui Dumnezeu și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți! Amin!”**

A patra dovadă se găsește în 1 Corinteni, 12:4-6: „**Sunt felurite daruri, dar este același Duh. Sunt felurite slujbe, dar același Domn; sunt felurite lucrări, dar este același Dumnezeu, care lucrează totul în toți.**”

În ceea ce privește cea de a doua, a treia și a patra dovadă, simpla mențiune de nume (denumiri), nu constituie în niciun caz Sfânta Treime. De fapt, ei sunt trei ființe separate, cu statute și circumstanțe diverse. Cei trei nu au fost egali ca timp, poziție, cunoaștere sau putere după cum este definită doctrina Trinității. În plus, atunci când Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost botezat în conformitate cu Matei 3:16, Duhul lui Dumnezeu a coborât pe el în formă de porumbel. În aceste condiții, cum ar putea Isus (Pacea fie asupra sa!) să fie declarat ca parte a Trinității atunci când el a fost mereu cu Duhul Sfânt?

Câteva dintre versetele din Biblie, oferite ca dovadă de ridicare a lui Isus Hristos (Pacea fie asupra sa!) la rang de Dumnezeu pentru formarea ulterioară a doctrinei Trinității, sunt:

Primul exemplu: „Să facem om după chipul Nostru [...]” [Biblia, Geneza, 1:26]

Unii teologi creștini au dedus că Dumnezeu nu a fost Unul Singur în momentul creării. Cu toate acestea, Dumnezeu vorbește despre Sine la persoana întâi plural și acest lucru poate fi explicat ca un plural intensiv, din care rezultă Măreția, Maiestatea și Gloria lui Dumnezeu. Savanții creștini explică acest lucru ca fiind denotarea de plinătate a Puterii Divine sau Puterea Nelimitată manifestată în Dumnezeu sau Omnisciența lui Dumnezeu. Unii îl numesc pluralul de respect, iar în gramatică este menționat ca pluralul regal.

În Geneza, prima carte a Bibliei, ni se arată cum Dumnezeu Singur, fără ajutorul nimănui, a creat întreaga Creație (de exemplu, capitolul 1, versetul 3, Biblia): **„Dumnezeu a zis «Să fie lumină», și a fost lumină.”** În versetul 27 al aceluiași capitol, ni se spune: **„Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său.”** Versetele de mai sus nu indică niciun ajutor sau vreun partener al lui Dumnezeu. Verbul care descrie ceea ce a spus și a făcut Dumnezeu este la singular (de exemplu, Dumnezeu a văzut că lumina era bună, Dumnezeu a făcut întinderea, Dumnezeu l-a creat pe om, Dumnezeu i-a binecuvântat, Dumnezeu a terminat lucrarea, etc.).

La începutul cărții *Geneza*, putem citi: **„La început, Dumnezeu a făcut Cerurile și Pământul.”** Țineți cont de faptul că, în timp ce cuvântul *Cerurile* este la plural, cuvintele Dumnezeu și Pământ sunt la singular. De ce este cuvântul Ceruri la plural? Motivul este simplu, Coranul ne spune că Cerul este compus din șapte Ceruri. Și, de ce scriitorii Bibliei mențin cuvintele *Dumnezeu* și *Pământ* la forma de singular? Aceasta s-a întâmplat pentru că ei știu cu certitudine că Pământul este doar unul și că Dumnezeu este doar Unul, după cum ne-au învățat toți profeții lui Dumnezeu.

Al doilea exemplu: „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.”
[Biblia, Ioan, 1:1]

Luați aminte că nu a fost Isus (Pacea fie asupra sa!) cel care a vorbit, ci, mai degrabă, a fost Ioan. În plus, fiecare savant creștin al Bibliei acceptă că acest verset a fost formulat de către un evreu, pe nume Filon din Alexandria, în Egipt, înainte de venirea lui Isus și a lui Ioan Botezătorul, (Pacea fie asupra lor!).

În plus, mulți traducători ai manuscriselor grecești în limba engleză scriu prima apariție a lui Dumnezeu cu literă mare „D”, referindu-se la Dumnezeu Cel Atotputernic, dar la cea de a doua apariție a lui Dumnezeu ei scriu cu litere mici „d”. Scrierea cu literă mică „d” este utilizată de obicei pentru creaturi, nu și pentru Dumnezeu Cel Atotputernic, așa cum putem observa în Psalmi, 82:6-7: **„Eu am zis: «Sunteți dumnezei, toți sunteți fii ai Celui Prea Înalt.» Însă veți muri ca niște oameni, veți cădea ca un domnitor oarecare.”** sau în 2 Corinteni, 4:4: **„[...] a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia [...].”**

Prin urmare, traducătorii moderni ai Bibliei conferă sensul din Ioan, 1:1 în următoarele exemple:

„La început a fost Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.”

Alți cercetători creștini au tradus „Cuvântul” ca fiind o „Poruncă Divină”, astfel, ei susținând că frazeologia corectă din Ioan, 1:1-3, trebuia să fie: **„La început a fost porunca, iar porunca a fost cu Dumnezeu, iar porunca era divină. Această (poruncă) a fost la început cu Dumnezeu, prin care toate lucrurile au fost făcute și fără aceasta nu ar fi fost nimic din ce a fost făcut.”** În greacă, termenul folosit de Ioan este *logos*, derivat din LEGO - ceea ce înseamnă „a vorbi”. Termenul de „decalog”, însemnând „cele zece porunci” este o combinație a cuvintelor grecești *Deka* (zece) și *logous* (porunci). Termenul *logos* înseamnă, „Poruncile verbale ale lui Dumnezeu”.

Cuvântul „cu” creează o dilemă enigmatică pentru cei care preferă să-i atribuie termenul de *logos* lui „Isus” în loc de

„poruncă”. Motivul este foarte clar: *cum poate fi Isus (Pacea fie asupra sa!) cu Dumnezeu și Dumnezeu în același timp?*

Conceptul de Poruncă verbală a lui Dumnezeu, fiind „cu Dumnezeu” de la „început”, coincide cu conceptul biblic atribuit Creației. **„Și Dumnezeu a zis: «Să fie lumină!», și a fost lumină.” [Biblia, Geneza, 1:3]** În textul grecesc, Ioan a folosit acest articol definit (ho), înaintea lui Dumnezeu (Theo), deoarece acesta este un subiect. Aici, Ioan nu a folosit articolul definit în fața cuvântului „Dumnezeu”, pentru că este un predicat. Cu alte cuvinte, termenul folosit aici denotă natura, calitatea, atributul sau proprietatea subiectului. În acest caz, natura Poruncii lui Dumnezeu este divină. În unele versiuni biblice, cuvântul „acest” se înlocuiește cu „aceasta” (o) sau „El” (Isus). Cu toate acestea, cuvântul „aceasta” se referă la „Porunca verbală”.

Mai mult decât atât, este evident că în Ioan, 1:1, a fost doar Dumnezeu, Cel care a existat dintotdeauna. Cuvintele Sale sunt mereu cu El, în aceeași suflare. Cuvântul pe care Dumnezeu îl rostește nu este alt Dumnezeu sau Dumnezeu Însuși, ci un Cuvânt Divin (Poruncă de la El). În caz contrar, fiecare creație devine un Dumnezeu separat, deoarece fiecare creație reprezintă Cuvântul Său. Același argument este valabil și pentru Geneza, 1:3. Lumina creată de Cuvântul său nu este Dumnezeu, ci o creație (lumină) a Cuvântului Său divin. Prin urmare, expresia **„Cuvântul era Dumnezeu”**, din Ioan, 1:1, din Biblie, este deplasată.

În plus, dacă vom încerca să citim alte Scripturi privind Creația, ne dăm seama că Dumnezeu, Creatorul, a folosit Cuvintele Sale în fiecare creație în aceeași manieră ca și

în Coran (de exemplu „**Quun Fa yaqūn**”, care înseamnă în limba română „*Fii, și el este!*”):

„[El este] Făcătorul desăvârșit al Cerurilor și al Pământului și dacă hotărăște un lucru, El spune doar: «Fii!» și acesta este!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:117]

Al treilea exemplu: „Eu și Tatăl una suntem.”
[Biblia, Ioan, 10:30]

Creștinii au înțeles acest verset în sensul că Tatăl (Dumnezeu) și Isus (Pacea fie asupra sa!), sunt una și aceeași ființă, unite într-un singur corp, Dumnezeu devenind trup în persoana lui Isus (Pacea fie asupra sa!) și trăind printre oameni.

Același înțeles este oferit în Ioan, 14:10 și, de asemenea, în Ioan, 14:20, în care Isus (Pacea fie asupra sa!) spune: „**[...] că eu sunt în Tatăl meu, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt în voi.**” Cu toate acestea, ei au interpretat greșit versetul 28 al aceluiași capitol, atunci când Isus (Pacea fie asupra sa!) declară: „**Dacă m-ați iubi, v-ați bucura, pentru că mă duc la Tatăl, iar Tatăl este mai Mare decât Mine.**” Dacă ceea ce Isus (Pacea fie asupra sa!) a spus a fost adevărat, că Tatăl este mai Mare decât el, atunci rezultă că aceștia nu sunt coegali.

De asemenea, trinitarienii nu realizează că, susținând argumentele lor, rezultatul ar face ca un total de 15 corpuri care să se unească într-un singur trup. Este o „aritmetică simplă”, demnă de un copil de clasa întâi: Tatăl este Dumnezeu, Fiul (Isus) este Dumnezeu și Duhul Sfânt este Dumnezeu - (de exemplu, Trinitatea) compusă din trei (3) ființe (persoane), unite într-un Singur Dumnezeu. Adăugați la aceasta

doisprezece (12) discipoli, în același mod ca și cel înțeles de către creștini (Ioan, 14:20) și vor rezulta un total de cincisprezece (15) persoane unite într-un singur trup.

Versetele din Ioan, 17:21-23, ne oferă un sens clar cu privire la natura lor:

„Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu în Tine; ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu m-ai trimis. Eu le-am dat slava, pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și Noi suntem una, eu în ei și Tu în Mine; pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis, și că i-ai iubit, cum m-ai iubit pe Mine.”

Versetele de mai sus nu sugerează nimic altceva decât „unitatea de scop”, ca adepți credincioși adevărați.

Pe lângă aceasta, în Ioan, 10:31-36, el nu pretinde să fie „Dumnezeu” sau „Dumnezeu Fiul” ca fiind unit cu Tatăl (Dumnezeu), ci doar o ființă separată.

Dacă, pe de altă parte, trinitarienii insistă că versetul din Ioan, 10:30, sprijină doctrina Treimii, atunci ei nu ar trebui să limiteze numărul de Dumnezei la trei, ci ar trebui să adauge cei 12 apostoli conform lui Ioan, 14:10 și 14:20 din Noul Testament, așa cum au înțeles sensurile lor, fiind „*fiecare întrupat într-un singur trup*”. Prin urmare, dilema ar fi mai mare, iar gruparea încurcată (Trinitatea) ar deveni și mai problematică.

Al patrulea exemplu: „[...] Cine m-a văzut pe mine, a văzut pe Tatăl [...]” [Biblia, Ioan, 14:9]

Dar oare nu Isus (Pacea fie asupra sa!) spune că „oamenii nu l-au văzut pe Dumnezeu”, precum spune în Ioan, 5:37: „**Și Tatăl care M-a trimis, a mărturisit El însuși despre Mine. Voi nu l-ați auzit niciodată Glasul, nu l-ați văzut deloc Fața.**”? Aici, Isus (Pacea fie asupra sa!) spune că el nu este Dumnezeu, pentru că el este cel care le vorbea și era văzut. Și în Matei, 7:21, aflăm de la Isus (Pacea fie asupra sa!): „**Tatăl meu care este în Ceruri.**” în timp ce Isus (Pacea fie asupra sa!) se afla în fața lor. Toate aceste declarații ale lui Isus (Pacea fie asupra sa!) au un singur sens, acela că Dumnezeu și Isus (Pacea fie asupra sa!) nu sunt la fel. Cum ar putea Tatăl (Dumnezeu) și Isus (Pacea fie asupra sa!) să fie aceiași și uniți în trup (așa cum este interpretat de către creștini), când Tatăl este în Ceruri și Isus (Pacea fie asupra sa!) este pe Pământ?

Pentru ca o persoană să creadă în Dumnezeu, ar trebui să admire creația Sa, care este nemărginită: Soarele, Luna, stelele și tot ceea ce ne înconjoară. În Ioan, 4:24, Isus (Pacea fie asupra sa!) afirmă: „**Dumnezeu este Duh**”. Așadar, cum ar putea cineva să-l vadă pe Dumnezeu? Iar în Ioan, 1:18, aflăm: „**Nimeni nu l-a văzut vreodată pe Dumnezeu.**”

În plus, Isus (Pacea fie asupra sa!) a făcut o distincție clară între Dumnezeu și el în următoarele versete din Evanghelia lui Ioan din Biblie (versetul 14:1): „**Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine.**” Conjunția „și” este crucială, pentru că arată că Dumnezeu este o Ființă Separată de cea a lui Isus (Pacea fie asupra sa!). Și în Ioan, 17:3, găsim: „**Și viața vecinică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.**”

**Al cincilea exemplu: „Domnul meu și Dumnezeu
meu” [Biblia, Ioan, 20:28]**

Acest verset nu are niciun fel de importanță, deoarece este anulat de versetele citate mai sus. Oamenii de știință sunt de părere că, în astfel de circumstanțe miraculoase, remarcile apostolului Toma ar fi fost ca un semn de exclamare emoționant din cauza uimirii față de Isus (Pacea fie asupra sa!), în timp ce, în realitate, exclamația a fost îndreptată către Dumnezeu. În plus, Toma nu l-a considerat pe Isus (Pacea fie asupra sa!) ca fiind Dumnezeu, pentru că el știa foarte bine că Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a pretins niciodată că este Dumnezeu (Ioan, 17:3)

De fapt, Pavel oferă o altă distincție clară între Dumnezeu și Isus (Pacea fie asupra sa!). El a susținut că Dumnezeu l-a înviat pe Isus (Pacea fie asupra sa!) așa cum este consemnat în Biblie, atât în 1 Corinteni, 15:15-20, cât și în Marcu, 16:19: **„Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la Cer și a șezut la dreapta lui Dumnezeu.”** Dacă într-adevăr Dumnezeu și Isus (Pacea fie asupra sa!) sunt una și aceeași ființă, nu ar fi mai potrivit să spunem: „Isus a înviat”? Și atunci când Isus (Pacea fie asupra sa!) s-a așezat la dreapta lui Dumnezeu, nu ar fi mai potrivit să se spună: „Isus s-a așezat pe tron”? Adevărul este că nimeni nu are dreptul să stea pe tron în afară de Dumnezeu Preaînaltul, Cel care este Demn de adorare, așa cum a fost susținut de către Isus (Pacea fie asupra sa!).

Într-un alt verset, explică cine este Dumnezeu (Faptele Apostolilor, 17:24-25):

„Dumnezeu, Care a făcut lumea și tot ce este în ea, este Domnul Cerului și al Pământului, și nu locuiește în

temple făcute de mâini. El nu este slujit de mâini omenești, ca și când ar avea trebuință de ceva, El, care dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile.”

Este această diferență între Dumnezeu și om, între Creator și cel creat, între infinit și finit dincolo de percepția umană? Nu, dar numai nepăsătorii, ipocriții și rebelii nu doresc să înțeleagă.

Alte argumente folosite de creștini pentru ridicarea lui Isus (Pacea fie asupra sa!) la rangul de Dumnezeu

Creștinii pretind că Isus (Pacea fie asupra sa!) este Dumnezeu întrupat, fiind Dumnezeu deplin și om deplin. Acest concept a fost negat total de către Isus (Pacea fie asupra sa!) prin cuvintele sale din Ioan, 20:17: **„Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru și la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru.”** Așadar, de unde răsare chestiunea Întrupării? Ni se spune prin cuvinte simple că Dumnezeu este distinct și separat de Isus (Pacea fie asupra sa!). Prin urmare, acest verset anulează doctrina întrupării, considerând-o nulă. În plus, pentru a fi pe deplin Dumnezeu, înseamnă să fii lipsit de nevoi și de neputință, iar să fii uman înseamnă să fii lipsit de divinitate.

Alți creștini susțin că Isus (Pacea fie asupra sa!) este Dumnezeu pentru că El este, de asemenea, numit „Fiul lui Dumnezeu”, „Mesia”, „Fiul Omului” și „Mântuitorul”. Cu toate acestea, Isus (Pacea fie asupra sa!) a vorbit de „făcătorii de pace”, ca fiind „fii ai lui Dumnezeu”. În tradiția iudaică, orice persoană care urmează Voia lui Dumnezeu este numită „Fiul lui Dumnezeu”. A se vedea exemplele din Biblie: (Geneza 6:2-4); (Exod 4:22); (Ieremia 31:9); (Psalmi 2:7); (Luca 3:38); (Romani 8:14).

În Ioan, 6:35, Isus (Pacea fie asupra sa!) spune:

„Voi însă, iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine și dați cu împrumut, fără să nădăjduiți ceva în schimb. Și răsplata voastră va fi mare, și veți fi fiii Celui Prea Înalt.”

Fiind Fiul lui Dumnezeu, acest lucru nu-l ridică la rangul de Dumnezeu tot la fel cum a fi fiul unui președinte nu te face președinte, ci doar fiu.

O altă întrebare de un miliard de dolari:

„Ce este creștinismul fără doctrina Trinității?”

Argumente suplimentare care infirmă doctrina Trinității

Nici măcar o singură dată Isus (Pacea fie asupra sa!) nu s-a referit la el însuși ca fiind „Dumnezeu Fiul”, ci numai „Fiul al lui Dumnezeu” sau „Fiul de Dumnezeu”, care apare de 68 de ori în Noul Testament al Bibliei, ceea ce înseamnă că el nu este Dumnezeu. Pentru a spune că ambele referințe au unul și același sens, ar însemna să fie negată regulile limbajului, lăsându-l absolut inutil ca instrument de comunicare.¹

Isus (Pacea fie asupra sa!) a existat, deoarece el a fost creat de Dumnezeu. El nu a fost coetern cu Dumnezeu, sau Dumnezeu cel Atotputernic în nici un sens, el a fost întotdeauna supus lui Dumnezeu și rămâne așa și în continuare.

¹ Victor Paul Wierwille, *Isus Hristos nu este Dumnezeu*, American Christian Prss, New Knoxville, Ohio, p.5

Arie l-a definit pe Dumnezeu ca „agenetos” - sursa ultimă a tot ceea ce se derivă pe sine din nici o sursă. Aceasta este ceea ce distinge pe Dumnezeu în Ființa Sa esențială, de toate celelalte ființe. Logosul (sau Cuvântul) din Evanghelia lui Ioan, și-a derivat existența din Dumnezeu și, prin urmare, nu a fost Dumnezeu în sens absolut.¹

Doctrina Trinității este o deviere clară de la învățăturile originale ale profeților lui Dumnezeu. A Îl adora pe Dumnezeu în conformitate cu Voia Sa înseamnă să respingi doctrina Trinității pe deplin:

„Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorânduiei, ci al păcii.” [Biblia, 1 Corinteni, 14:33]

Astfel, John Baker scrie că:

„Isus nu se vedea pe sine nici ca un om obișnuit, nici ca Mântuitor al lumii și, cu atât mai puțin, ca ființă divină preexistentă din Cer.”

El admite că Isus (Pacea fie asupra sa!) „a fost confundat cu privire la programul pe care Dumnezeu a plănuț să-l urmeze” și continuă să susțină că „a fi în eroare cu privire la detaliile ce țin de viitor” este o „caracteristică a condiției umane”, care „ar putea fi depășită numai prin investirea lui Isus cu puteri supraomenești, care ar putea, într-adevăr, îndeplini vechile vise obosite ale păgânismului, dar ar exclude complet orice întrupare a Adevăratului Dumnezeu.”²

¹ John Hick, *Mitul lui Dumnezeu încarnat*, p.26

² Ibidem

Realizând acest adevăr forte, John Hick, editor al „Mitului Dumnezeuului întrupat”, spune în prefața sa:

„Nevoia apare din cunoașterea originilor creștine și implică o recunoaștere a faptului că Isus a fost precum este prezentat în Faptele Apostolilor, 2:22: «un om adevărit de Dumnezeu», pentru un rol special în scop divin și concepția de mai târziu de Dumnezeu Întrupat, a doua Persoană a Sfintei Treimi, care a trăit o viață umană, este un mod mitologic sau poetic de exprimare a semnificației sale pentru noi.”¹

Crezul creștin afirmă că cele „trei persoane” sunt unite într-un singur trup (trei într-un singur Dumnezeu). Cum ar putea oricare membru al Trinității să fie considerat Dumnezeu pe deplin atunci când, în realitate, fiecare dintre ei constituie doar 1/3 din Dumnezeire? Este absurd să se gândească astfel, că fiecare este un Dumnezeu complet atunci când trei sunt uniți într-o singură ființă și, astfel, constituie un Dumnezeu întreg.

Din nou, atunci când Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost pe Pământ, el nu a fost un Dumnezeu complet, nici nu a fost „Tată din Ceruri”, ceea ce ar contrazice spusele lui Isus (Pacea fie asupra sa!), care spune în Ioan 20:17:

„Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru.”

Dacă Dumnezeu ar fi fost trei-în-unul, cine ar fi fost Dumnezeul din Cer în timpul celor trei zile de la pretinsa răstignire până la înviere? Cine a fost Dumnezeu atunci când Isus se afla în pânțele Mariei (Pacea fie asupra lor!)?

¹ Idem, p.1

Dacă această doctrină ar fi fost învățătura lui Isus (Pacea fie asupra sa!), el ar fi afirmat acest lucru în termeni clari. Cu toate acestea, cuvântul treime nu apare în Biblie, dar, în schimb, Isus (Pacea fier asupra sa!) spune în Marcu 12:29:

„Domnul Dumnezeu nostru este un singur Domn [...]”

Mulți creștini nu s-au gândit niciodată la implicația de trei Dumnezei în unul (Trinitatea). Cum poate Dumnezeu să fie mulțumit sau adorat, atunci când nu este clar cine este Dumnezeu?

„Filozofia ne spune că nicio ființă din care o alta poate să iasă și să existe ca individ separat și să devină egală și parteneră a acestuia, nu poate fi considerată ca fiind perfectă. Să atribui un fiu lui Dumnezeu înseamnă să negi Perfecțiunea lui Dumnezeu.”¹

„Ridicarea lui Isus la rangul de Dumnezeu înseamnă o blasfemie gravă împotriva Singurului Dumnezeu Adevărat, în timp ce diferențierea lui Isus de Dumnezeu nu-l discreditează pe Isus, ci doar îl plasează în cea mai nobilă poziție a sa ca un mare profet și mesager al lui Dumnezeu.”

„El este Cel care v-a creat pe voi și unii dintre voi sunt necredincioși și alții sunt credincioși. Și Allah este Basîr [Atoatevăzător] a ceea ce faceți voi” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 64:2]

Mai multe dovezi care resping argumentul doctrinei Trinității:

¹ Conform Berson, *Evoluția creativă*, Modern Library

„Și El le-a răspuns: «Este adevărat că veți bea paharul Meu, și veți fi botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu, dar așede la dreapta și la stânga Mea, nu atâră de Mine s-o dau, ci este păstrată pentru aceia pentru care a fost pregătită de Tatăl Meu.»” [Biblia, Matei, 20:23]

Isus (Pacea fie asupra sa!) singur nu avea puterea sau autoritatea de a acorda nimic altceva decât ceea ce a fost decretat de Dumnezeu, pe care-L numește „Tată”.

„Apoi a mers puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ și S-a rugat zicând: «Tată, dacă este cu puțință, depărtează de la Mine paharul acesta! Totuși nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu.»” [Biblia, Matei, 26:39] Aici, Isus (Pacea fie asupra sa!) caută ajutorul Tatălui său (Dumnezeu), subliniind că aceasta nu este prin voia lui, ci prin Voia lui Dumnezeu. Este evident din aceasta că voința sa este separată de cea a lui Dumnezeu.

„Dumnezeul Meu, pentru ce m-ai părăsit?” [Biblia, Matei, 27:46] „[...] Tată, în mâinile Tale îmi încredințez duhul.” [Biblia, Luca, 23:46] Astfel de cuvinte, precum **„Dumnezeul meu...”** provin doar de la cineva care este în suferință, iar în cazul în care Isus (Pacea fie asupra sa!) ar fi fost Dumnezeu, atunci de către cine a fost el părăsit? S-a părăsit pe sine însuși? Este ridicol. Dumnezeu nu are nevoie de nimeni, nici măcar de un alt Dumnezeu.

„Pentru ce mă numești bun? Nimeni nu este bun decât Unul singur: Dumnezeu.” [Biblia, Marcu, 10:18] Isus (Pacea fie asupra sa!) a subliniat că nimeni nu este mai mare în bunătate sau neprihănire decât Dumnezeu. Astfel, el se disociază pe sine însuși de Dumnezeire.

„Cât despre ziua aceea, sau ceasul acela nu știe nimeni, nici îngerii din cer, nici Fiul, ci numai Tatăl.”
[Biblia, Marcu, 13:32] – Dacă Isus (Pacea fie asupra sa!) ar fi fost cu adevărat egal lui Dumnezeu sau parte a Trinității, atunci el ar fi știut tot ce știa și Tatăl.

„[...] Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine [...]” **[Biblia, Ioan, 5:19]**

„Eu nu pot face nimic de la mine însumi [...]”
[Biblia, Ioan, 5:30]

„[...] Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui ce M-a trimis pe Mine.” **[Biblia, Ioan, 7:16]**

În cele trei declarații citate mai sus, Isus (Pacea fie asupra sa!) a arătat clar că nu deține nicio autoritate sau putere și că ceea ce a predicat a fost de la Dumnezeu.

„[...] Tatăl este mai mare decât Mine” **[Biblia, Ioan, 14:28]** – Această declarație neagă categoric doctrina Trinității, deoarece ambele persoane sunt de natură diferită, una mai mare decât cealaltă.

„Și viața veșnică este aceasta: Să Te cunoască pe Tine, Singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe Care L-ai trimis Tu.” **[Biblia, Ioan, 17:3]** Dumnezeu nu a fost menționat la plural de către Isus (Pacea fie asupra sa!), căruia I s-a adresat cu apelativul de *Tată*.

„Urc la Tatăl Meu și Tatăl tău, Dumnezeul meu și Dumnezeul tău.” **[Biblia, Ioan, 20:17]**

Isus (Pacea fie asupra sa!) nu a fost Dumnezeu, pentru că el avea propriul său Dumnezeu căruia i se adresează cu titlul de „Tată”.

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu [...]” [Biblia, Ioan, 3:16]

Dacă Isus (Pacea fie asupra sa!) este o parte a Trinității, unde toate cele trei persoane sunt coetern, fără de început sau sfârșit, și coegale; cum ar putea fi el un fiu și, în același timp, la fel de bătrân ca și tatăl său?

„[...] Este un Singur Dumnezeu și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni, omul Isus Hristos.” [Biblia, 1 Timotei, 2:5]

Declarația este autoexplicativă, Dumnezeu și Isus (Pacea fie asupra sa!) sunt diferiți unul de celălalt.

„Descoperirea lui Isus Hristos, pe care i-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând.” [Biblia, Apocalipsa lui Ioan, 1:1]

Adevăratul Dumnezeu este Omniscent, prin urmare, acest lucru dizolvă teoria Trinității.

Aprobă Isus (Pacea fie asupra sa!) conceptul de Duh Sfânt?

Dumnezeu, în Înțelepciunea și Mila Sa Infinită, a trimis de-a lungul anilor profeți omenirii pentru a transmite Mesajul Său și pentru a invita oamenii la dreptate (de exemplu,

calea păcii și ascultarea față de Singurul Dumnezeu adevărat). Mesajul Său este numit ISLAM (supunerea față de Voința lui Dumnezeu).

Acest Mesaj a fost transmis tuturor națiunilor din lume de-a lungul a generații succesive, invitând omenirea să se supună Voinței lui Dumnezeu. Cu toate acestea, toate Revelațiile anterioare au fost distorsionate și modificate de generațiile de mai târziu, iar profeții au fost ignorați și persecutați. Revelația pură a lui Dumnezeu a fost poluată cu mituri, superstiții, închinări la idoli și ideologii iraționale. Astfel, religia lui Dumnezeu a fost pierdută în fluxul mai multor adorări false.

Istoria omenirii este o cronică a pendulării omului între lumină și întuneric. Dumnezeu, din Dragoste și Milă pentru omenire, nu ne-a lăsat singuri în întuneric pentru a descoperi Calea cea Dreaptă prin încercare și eroare. El l-a trimis pe Ultimul său Mesager, Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pentru a călăuzi omenirea în timpul așa numitelor epoci întunecate. Revelația (adică Sfântul Coran, trimisă prin intermediul îngerului Jibril, pacea fie asupra sa!) pe care a primit-o este cuprinzătoare și universală prin natura sa. Călăuzirea Divină conturează cunoașterea și realitatea despre Creatorul Cel Atotputernic, despre Univers, precum și despre scopul creării noastre și viața noastră din această lume și cea de Apoi. Aceasta va conduce omenirea pe CALEA ADEVĂRULUI, A DREPTĂȚII și a succesului, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi.

A spune că venirea unui „alt paraclete/apărător/ susținător/ sfătuitor/ Duh al adevărului ca «alt profet»” precum Moise și Isus (Pacea fie asupra lor!) este perfect

corect. Conceptul de „Duh Sfânt” în loc de „alt profet” este total negat de către Evanghelia după Ioan.

Pentru a înțelege mesajul lui Isus (Pacea fie asupra sa!) pe această temă, trebuie să începem cu prima Epistolă a lui Ioan în (1 Ioan, 2:1) din Biblie. Aici, veți înțelege că Isus (Pacea fie asupra sa!) a fost „paraclete cel original”:

„Copilașilor, vă scriu aceste lucruri, ca să nu păcătuiți. Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Duh Sfânt [paraclete], pe Isus Hristos, Cel neprihănit.”

Isus (Pacea fie asupra sa!), care a fost „*paraclete cel original*”, a profețit venirea „*unui alt paraclete*”. Cu toate acestea, revizorii Bibliei au tradus acest „*paraclete*” prin mai mulți termeni diferiți, pe care cititorii îi pot verifica în funcție de cine a scris Biblia (de exemplu: paraclete/ Apărătorul/ Mângâietorul/ Ajutorul/ Sfătuitorul/ Duhul Sfânt/ Duh al adevărului).

Același termen - „*paraclete*”, este folosit în Evanghelia după Ioan cu privire la profeția făcută de Isus (Pacea fie asupra sa) cu privire la venirea unui „alt paraclete”. El spune: **„Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt mângâietor [paraclete], care să rămână cu voi în veac.” [Biblia, Ioan, 14:16]** El le-a spus, de asemenea, discipolilor săi că acest „*paraclete*” îi va învăța toate lucrurile și le va reaminti o parte dintre acestea. El a spus în Ioan, 14:26: **„Dar Mângâietorul [paraclete], adică Duhul Sfânt, pe care-l va trimite Tatăl în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile, și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.”** și în Ioan, 15:26: **„Când va veni Mângâietorul [paracletele], pe Care-l voi trimite de la Tatăl, adică Duhul Adevărului, Care porcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine.”**

Veți observa în versetele de mai sus este folosit termenul de „mângâietor” și, de asemenea, același termen este tradus prin „Duhul Sfânt”. Însă, la fel a fost schimbat și în Ioan, 15:26, versetul de mai sus, unde este numit ca fiind „Duhul Adevărului”. Din nou, în versetul următor, s-a revenit la un „Mângâietor”, dar veți descoperi mai târziu, că acesta din nou a revenit la formula de „Duhul Adevărului” în Ioan, 16:13.

În Ioan, 16:7-8, putem citi: **„Totuși vă spun adevărul: Vă este de folos ca să mă duc; căci dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul [paraclete] nu va veni la voi, dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite. Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește de păcatul, neprihănirea și judecata.”** Acest lucru a fost confirmat în Coran, unde Dumnezeu L-a ridicat pe Isus (Pacea fie asupra sa) și nu l-a răstignit așa cum este susținut de către creștini.

În versetul de mai sus (Ioan 16:7-8), venirea „mângâietorului” sau a „paracletului” este dependentă de plecarea lui Isus (Pacea fie asupra sa!). În plus, Isus (Pacea fie asupra sa!) nu spune că acest „paraclete” va veni în timpul său. În Ioan 16:12-15, Isus (Pacea fie asupra sa!) și-a continuat profeția despre venirea acestui „alt paraclete”, pe care el l-a numit „Duhul adevărului”. El spune:

„Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta. Când va veni Mângâietorul, Duhul Adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare. El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi. Tot ce are Tatăl este al Meu și vă va descoperi.”

Versetul de mai sus a demolat confuzia creată de cuvântul *Duhul Sfânt* pretins de către creștini, deoarece, conform Bibliei, în Geneza, 1:2, acest Duh Sfânt a fost prezent pe Pământ încă din zilele creației. De asemenea, el a fost prezent la râul Iordan, atunci când Ioan l-a botezat pe Isus (Pacea fie asupra lor!). Așadar, *cum ar putea Isus (Pacea fie asupra sa!) spune: „dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite”* în Ioan, 16:7? La cine se referea Isus (Pacea fie asupra sa!) când a spus că „un alt paraclete” sau „un alt profet” va veni după el, pentru că trimiterea Duhului Sfânt este complet exclusă, deoarece el era deja aici pe Pământ din prima zi a creației.

Mai mult, Duhul Sfânt și Duhul Adevărului sunt doi termeni separați și două entități independente. Cel din urmă, preia pronumele „el”, fiind o figură masculină; Isus (Pacea fie asupra sa!) ne-a spus, folosind cuvinte simple, că Mângâietorul sau Duhul adevărului (paracletele) este un om, un profet ca și el, un fiu al omului, care ne va învăța toate lucrurile.

Toate pronumele folosite pentru a face referire la „Duhul Adevărului” desemnează genuri masculine care să fie în acord cu cuvântul „Mângâietorul” în Ioan, 16:7. Cuvântul „Mângâietorul” este un cuvânt descriptiv folosit în loc de „Duhul Adevărului” și, gramatical, genul pronumelui trebuie să fie în acord cu substantivul pe care acesta îl determină. Așadar, versetele 13 și 15 din Ioan, capitolul 16 dovedesc că *Duhul Adevărului* nu este o parte a *Trinității*.

În plus, în Ioan, 16:13, Isus (Pacea fie asupra sa!) a subliniat că Duhul Adevărului este doar un profet care va fi instruit ce să facă: „[...] El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare.” Fiind doar un profet (nu o ființă divină sau Duhul Sfânt), el nu are

nicio autoritate proprie, ci este inspirat de Dumnezeu din Ceruri.

Mai mult decât atât, veți observa că în Ioan, 16:14, Isus (Pacea fie asupra sa!) spune despre Duhul Adevărului: „**El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi.**” Coranul, care este Mesajul Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), i-a glorificat atât pe Isus (Pacea fie asupra sa!), cât și pe Maria, mama sa (Pacea fie asupra sa!). Numele lui Isus (Pacea asupra sa!) a fost menționat în Sfântul Coran de cinci ori mai mult decât numele Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), iar faptul că întreg capitolul 19 din Sfântul Coran a fost denumit cu numele mamei lui, Maria (Capitolul Maryam), este un argument elocvent că, într-adevăr, Isus (Pacea fie asupra sa!) este extrem de respectat în islam.

În plus, Isus (Pacea fie asupra sa!), spune: „**El vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.**” De aceea, Mesajul Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care este Sfântul Coran, este un Mesaj complet, care include Mesajul lui Isus (Pacea fie asupra sa!) și toate Mesajele anterioare. De fapt, Coranul este confirmarea Mesajului lui Isus (Pacea fie asupra sa!) și a celor care au venit înainte de acesta. Este un Mesaj cuprinzător, care acoperă toate aspectele legate de eforturile umane, fie ele legate de relații personale, sociale, politice, economice sau internaționale. Se numește ISLAM (o religie a supunerii față de Voința Singurului și Adevăratului Dumnezeu - Allah) și este un *cod complet de viață* și, de asemenea, un Mesaj universal care se adresează întregii omeniri, împăcându-l pe om cu Dumnezeu și oferindu-i, cu Voia lui Dumnezeu, fructele salvării.

De asemenea, în 1 Ioan, 4:6, expresiile „*Duhul adevărului*” și „*Duhul răătăcirii*” sunt folosite pentru ființele umane. Iar în vechile manuscrise, în Codex Syriacus, descoperite în anul 1812 pe Muntele Sinai de către doamna Angles S. Lewis și de doamna Bensley, textul din Ioan, 14:26 spune: „Paraclete, Duhul” și nu „Paraclete, Duhul Sfânt”. „Spiritul” din vechile manuscrise este o referire la „Duhul adevărului” din Ioan, 15:26 a Bibliei de astăzi.

În cele din urmă, reflectați asupra a ceea ce profetul Isus (Pacea fie asupra sa!) a declarat în Matei, 21:43: **„De aceea vă spun că împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi și va fi dată unui neam care va aduce roadele cuvenite.”**

Luați în considerare faptul că avertismentul lui Isus (Pacea fie asupra sa!) pentru evreii care au devenit necredincioși închinându-se altor divinități în afară de Dumnezeu Cel Atotputernic și-a avut originea în Vechiul Testament, Geneza, 49:10, fiind folosit prima dată de către profetul Iacob (Pacea fie asupra sa!), ca avertizare cu privire la Iuda. Aceasta a fost, de fapt, împlinirea profeției de mai înainte. În Deuteronom, 32:21, Dumnezeu spune: **„Mi-au întărit gelozia prin ceea ce nu este Dumnezeu, M-au mâniat prin idolii lor deșerti; și Eu îi voi întări la gelozie printr-un popor care nu este un popor. Îi voi mânia printr-un neam fără pricepere.”**

Arabii, înainte de islam, au fost descriși de către Occident ca fiind un neam fără pricepere. Un scriitor i-a portretizat ca fiind „brute cu piele umană”, însă, atunci când islamul li s-a făcut cunoscut, ei au devenit modelul omenirii. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a eliminat toate urmele de idolatrie și a predicat

Unicitatea lui Dumnezeu - Creatorul. *Doar Allah este Dumnezeu, Protectorul și Susținătorul tuturor lumilor, care nu are partener, părtăș, asociat, familie, urmași sau ajutor.*

Ce este Coranul și ce spune despre Isus și mama lui (Pacea fie asupra lor!)

Sfântul Coran este un Mesaj cuprinzător și universal, revelat Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), prin intermediul îngerului Gabriel (Pacea fie asupra sa!), ca ultim și final testament al lui Allah pentru întreaga omenire. Este o îndurare și un ghid de la Allah pentru om, un cod de viață complet, care include toate aspectele umane (de exemplu, codul de conduită personală, relațiile sociale, politice, economice și codul de relații internaționale). Coranul a trecut de testul timpului, deoarece păstrarea lui îi revine lui Allah Însuși. Prin urmare, aceasta este singura Carte de la Dumnezeu, care a rămas nemodificată după mai bine de 1400 de ani. Coranul confirmă toate Revelațiile anterioare ale profeților precedenți. El corectează erorile care s-au strecurat în revelațiile anterioare și abrogă câteva dintre ele. Allah spune:

„1. Citește! În Numele Domnului tău Care a creat [tot ceea ce există]. ~ El l-a creat pe om din ‘alaq [cheag de sânge atârnat]. ~ Citește! Și Domnul tău este Cel mai Generos, ~ Care a învățat [scrisul] cu calemul. ~ El l-a învățat pe om ceea ce el nu a știut. ~ Însă nu! Cu adevărat, omul întrecut măsura [în necredință și fapte rele], ~ Din moment ce el se vede bogat și autosuficient. ~ Cu adevărat, la Domnul tău se află întoarcerea [tuturor oamenilor în Ziua

Învierii, când El va recompensa sau pedepsi pe fiecare în parte potrivit a ceea ce merită].” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 96:1-8]

„Revelarea acestei Cărți este, fără îndoială, de la Stăpânul lumilor.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 32:2]

„Această Carte binecuvântată, pe care Noi am pogorât-o, întărește ceea ce exista deja înaintea ei [...]” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 6:92]

„Și nu ți-am pogorât ție Cartea decât ca să le deslușești lor limpede cele asupra cărora aveau ei neînțelegeri și ca un ghid și ca îndurare pentru un neam [de oameni] care cred.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 16:64]

„Noi ți-am trimis ție Cartea, pentru oameni, într-un adevăr. Acela care este călăuzit, este numai pentru sine, iar acela care rătăcește, numai împotriva sa însuși, iar tu nu ești chezaș pentru ei.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 39:41]

De fapt, conform comentatorilor Coranului, există trei scopuri explicite pentru revelarea lui Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

(1) Coranul ar trebui să aducă unitate între secte, în timp ce predică Unicitatea Adevăratului Dumnezeu;

(2) Revelația ar trebui să fie un ghid de comportament corect și

(3) acesta ar trebui să deschidă Calea Căinței și a Salvării, fiind, astfel, cea mai mare milă arătată supușilor păcătoși. Este o poruncă dată bărbaților și femeilor pentru ca aceștia să fie drepți. În cazul în care ei resping Coranul, atunci pierderea este a lor.¹

• Rolul lui Isus (Pacea fie asupra sa!)

În Coranul cel Glorios găsim:

„Înainte de Allah, Isus este asemenea lui Adam, pe care El l-a făcut din lut și apoi i-a zis lui «Fii!» și el a fost.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:59]

„Și din pricina vorbelor lor: «Noi l-am omorât pe Mesia Isus, fiul Mariei, trimisul lui Allah!», în vreme ce ei nu l-au omorât, nici nu l-au răstignit pe cruce, ci a fost făcut [cineva] să semene cu el! Cei care au avut păreri diferite în privința lui [Isus], au fost în îndoială [în legătură cu moartea lui]; ei nu au avut cunoștință sigură despre ea [moartea lui], ci doar au urmat unor presupuneri. De bună seamă, nu l-au omorât. ~ Ci Allah l-a înălțat la El. Iar Allah este ‘Aziz [Invincibil, Atotputernic], Hakīm [Înțelept]. ~ Nu va fi niciunul dintre oamenii Cărții care să nu creadă în el, înaintea morții sale. Iar în Ziua de Apoi, el va fi martor împotriva lor.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:157-159]

¹ Abd Allah Yusuf Ali, *Coranul cel Sfânt*, introducere la traducerea în limba engleză, p. 750

„O, voi oameni ai Scripturii! Nu exagerați în privința religiei voastre și nu spuneți despre Allah decât adevărul! Mesia Isus, fiul Mariei, este trimisul lui Allah, Cuvântul Său transmis Mariei și un duh de la El. Credeți, așadar, în Allah și în trimișii Săi. Și nu spuneți «Treii». Opriți-vă de la aceasta și va fi mai bine pentru voi. Allah nu este decât un Dumnezeu Unic. Slavă Lui! Să aibă El un copil? Ale Lui [Allah] sunt cele din Ceruri și de pe Pământ și Allah este cel mai bun Wakīl [Apărător, Ocrotitor].”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:171]

„Necredincioși sunt aceia care spun: «Dumnezeu este Mesia, fiul Mariei!» Doar a zis Mesia: «O, fii ai lui Israel, adorați-L pe Allah, Domnul meu și Domnul vostru!» pe cel care așază lângă Allah pe altcineva, Allah îl va opri de la Rai, iar adăpostul lui va fi Focul și cei nelegiuți nu vor afla ajutor. ~ Necredincioși sunt aceia care spun: «Dumnezeu este al treilea din trei.», căci nu există Dumnezeu în afară de [Allah] Cel Unic și de nu vor înceta să vorbească astfel, îi va atinge și pe cei necredincioși dintre ei chin dureros. ~ Și, oare, nu vin ei să se căiască la Allah și să-i ceară Lui iertare? Allah doară este Iertător și Îndurător. ~ Mesia, fiul Mariei, nu este decât un trimis, asemenea trimișilor de dinainte de el, iar mama lui este o femeie cu evlavie adevărată. Amândoi mâncau bucate [de rând]. Privește ce semne învederate le trimitem Noi și apoi privește cum sunt ei îndepărtați [de la ele]! ~ Spune: «Voiți voi să adorați în locul lui Allah pe cineva care nu vă aduce nici stricăciune, nici folos? Doară Allah este As-Samī‘ [Cel care Aude Totul], Al-‘Alīm [Atoatecunoscătorul, Omniscientul].»”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 5:72-76]

„Și când va zice Allah: «O, Isus, fiu al Mariei! Le-ai spus tu oamenilor: „Luați-mă pe mine și pe mama mea drept dumnezei în locul lui Allah?”», el îi va răspunde: «Mărire Ție! Eu nu aș fi putut să spun ceea ce nu aveam dreptul să spun! Dacă aș fi spus, ai ști, căci Tu doară știi ce este în sufletul meu, pe când Eu nu știu ce este în sufletul Tău! Doară Tu ești Știutorul celor neștiute! ~ Eu nu le-am spus decât ceea ce mi-ai poruncit: „Adorați-L pe Allah, Domnul meu și Domnul vostru!” Și am fost martor asupra lor atâta vreme cât m-am aflat printre ei. Și după ce m-ai luat la Tine, ai fost doar Tu Priveghetor peste ei, căci Tu ești Martor tuturor lucrurilor!»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 5:116-117]

„[Spune, Mohammed]: «Acesta este Isus, fiul Mariei!» Aceasta este povestea adevărată de care ei se îndoiesc! ~ Nu se cuvine ca Allah să-Și atribuie un fiu! Mărire Lui! Dacă El hotărăște un lucru, atunci El zice «Fii!», iar el este! ~ Allah este Domnul meu și Domnul vostru. Adorați-L pe El și acesta este un drum drept!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 19:34-36]

„Și ei zic: «Cel Milostiv și-a luat un fiu!» ~ Voi spuneți un lucru cumplit! ~ Aproape că cerurile se crapă de aceste [vorbe], Pământul se despică și munții se prăbușesc în fărâme, ~ Pentru că ei Îi atribuie Celui Milostiv un fiu, ~ În vreme ce nu se cuvine ca Cel Milostiv să aibă un fiu! ~ Toți cei care se află în ceruri și pe pământ vor veni la Cel Milostiv ca robi.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 19:88-93]

„Maria nu a pretins niciodată că ea a fost mamă de Dumnezeu sau că fiul ei era Dumnezeu. Ea a fost o femeie

pioasă și virtuoasă, iar Isus refuză orice o cunoaștere a acelor lucruri care îi sunt atribuite lui de către cei care iau numele lui. Adorarea Mariei, deși respinsă de către protestanți, a fost larg răspândită în Bisericile timpurii, atât în Est, cât și în Vest.”¹

În plus, următoarele referințe din Biblie vor oferi, de asemenea, înțelegerea învățăturilor lui Isus (Pacea fie asupra sa!): în Evanghelia după Matei, 4:10, ni se spune: „«Pleacă, Satano!», i-a răspuns Isus. «Căci este scris: **„Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești.”**»” În Ioan, 20:17, îi spune Mariei Magdalena: „[...] **Du-te la frații Mei și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeu vostru.**” În Luca, 18:19, unde a mustrat un anumit conducător pentru că l-a numit bun Învățător: „**Pentru ce Mă numești bun? Nimeni nu este bun, decât Unul singur: Dumnezeu.**” și în Marcu, 12:29, unde el spune: „**Primul este, aici, Israele: Domnul Dumnezeul nostru este un singur Domn.**”

O poveste ciudată

Există o poveste a trei magi, care au devenit creștini, fiind înainte discipoli devotați ai preotului. El i-a învățat crezul creștin și, în special, doctrina Trinității. Pentru a studia doctrina în continuare, au rămas cu preotul. După un timp, un prieten al preotului a venit să-l viziteze și l-a întrebat despre convertirea celor trei magi. Preotul a fost mândru să menționeze studiile de dogmă creștină aprofundată de cei trei.

¹ Ibidem, p.310

Preotul l-a chemat apoi pe unul dintre cei trei pentru a-și arăta în fața vizitatorului său cunoștințele despre Trinitate.

Acel om a răspuns cu zâmbetul pe buze: „*Tu m-ai învățat că există un Dumnezeu trei în unul. Unul în Cer, al doilea născut din Fecioara Maria și al treilea, Duhul Sfânt, care a coborât în Mesia sub forma unui porumbel, atunci când cel de al doilea Dumnezeu avea treizeci de ani.*”

Auzind aceasta, preotul s-a enervat și l-a dat afară din cameră, spunând că omul era un prost. Apoi, el l-a chemat pe cel de al doilea om și i-a adresat aceeași întrebare. Al doilea om a răspuns: „*Tu m-ai învățat că inițial au fost trei dumnezei, dintre care unul a fost răstignit și a murit, iar ceilalți doi au rămas în viață.*”

Preotul s-a supărat din nou și l-a împins afară. Apoi, el l-a chemat pe cel de al treilea om, care era relativ mai inteligent decât primul și învățase crezul cu sânguință. Preotul i-a cerut să justifice dogma Trinității. Omul a răspuns: „*Ceea ce m-ai învățat, prin binecuvântările lui Mesia, m-a făcut să înțeleg că «Unul este trei și trei este unul. Unul dintre ei a fost răstignit și a murit. Astfel, prin moartea unuia, toți ceilalți trei zei au murit: pentru că toți cei trei sunt unul și uniți, prin urmare, moartea unuia reprezintă moartea tuturor celor trei, altfel, nu am fi vorbit despre nicio uniune a lor.»*”

Acest lucru înseamnă că, prin intermediul răstignirii, cum este susținut de către creștini, atât Dumnezeu, cât și Isus Hristos (Pacea fie asupra sa!), au pierit și au dispărut, pentru că, potrivit credinței lor, Isus (Pacea fie asupra sa!) este Dumnezeu și profet, după a cărui moarte creștinii nu posedă niciun Dumnezeu, nici Profet sau Duh Sfânt. Astfel, prin unire, toți cei trei zei au murit odată cu moartea lui Hristos. Pe scurt,

atât unitatea, cât și trinitatea, de asemenea, s-au evaporat după dispariția lui Dumnezeu, pentru că unitatea și trinitatea depind de existența lui Dumnezeu. Odată cu dispariția lui Dumnezeu de pe scenă, în mod natural, Atributele lui ar trebui să dispară.

Avertisment pentru cei care împiedică transmiterea Mesajului lui Dumnezeu

Cea mai bună carte este Cartea lui Allah și cea mai bună călăuzire este cea a Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Allah a dat un avertisment grav pentru cei care au împiedicat transmiterea Mesajului Său original pentru omenire:

„Dar vai acelor care plăsmuiesc Scriptura cu mâinile lor și spun: «Aceasta este de la Allah.», pentru a dobândi prin aceasta o mică simbrerie! Vai pentru ceea ce mâinile lor au scris și vai lor pentru ceea ce agonisesc! ~ Au zis ei: «Nu ne va atinge Focul decât câteva zile numărate!» Spune-le: «Ați făcut cu Allah făgăduință? Allah nu va încălca Făgăduința Sa! Sau voi spuneți despre Allah ceea ce nu știți?» ~ Dar nu! Aceia care au săvârșit un păcat și pe care i-a împresurat păcatul, aceia sunt oaspeții Focului și ei în el vor rămâne veșnic.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:81]

„Acelora care nu cred nu le vor fi de folos nici averile lor și nici copiii lor la Allah într-un nimic. Aceștia vor fi vreascuri pentru Foc.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:10]

„[Unica] religie acceptată de Allah este islamul [...]”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:19]

„Acela care dorește o altă religie decât islamul, nu-i va fi acceptată și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierduți.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:85]

„O, voi care credeți! Fiți cu frică de Allah așa cum se cuvine să fie frica de El și să nu vă săvârșiți din viață decât fiind musulmani!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:102]

„Noi vom semăna spaima în inimile celor care tăgăduiesc, pentru că I-au asociat lui Allah [idoli], fără ca El să fi trimis nicio dovadă pentru aceasta, iar sălașul lor va fi Focul. Și ce rău sălaș va fi pentru cei nedrepti.”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:151]

„O, voi, oameni! Fiți cu frică de Domnul vostru care v-a făcut dintr-o singură ființă și a făcut din aceasta și pe perechea ei și care a răspândit din cele două [ființe] mulți bărbați și femei! [...]” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:1]

„Allah nu iartă să i se facă semeni dar iartă orice în afară de aceasta celui care voiește El. Acela care îi face lui Allah semeni, acela s-a rătăcit departe!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:116]

„Spune: «Oare să-mi iau eu alt aliat decât Allah, Creatorul cerurilor și al Pământului? El este cel care îi hrănește [pe alții] și căruia nu I se dă hrană.» [...]”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 6:14]

„Și cine este mai nelegiuit decât acela care născocoște minciuni, punându-le pe seama lui Allah, sau ia Semnele Lui drept minciuni? [...]” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 7:37]

„Îi asociază [Lui lucruri] ce nu creează nimic și care ele [însele] sunt create. ~ Și care nu-i pot ajuta pe ei cu nimic și nici lor înșiși nu-și pot fi de ajutor?” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 7:191-192]

„Toți cei care se află în Ceruri și pe Pământ vor veni la Cel Milostiv ca robi.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 19:93]

„Ei au luat în locul Lui dumnezei care nu creează nimic, ci care sunt creați, care nu-și pot aduce lor înșiși nici rău și nici folos, care nu au putere asupra morții, nici asupra vieții și a învierii.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 25:3]

„Și cine este mai nelegiuit decât acela care născocoște minciuni asupra lui Allah sau tăgăduiește Adevărul, atunci când vine la el? Oare nu se află în Gheena sălaş pentru necredincioși?” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 29:68]

„Dacă nu credeți, Allah se poate lipsi de voi, căci Lui nu-I place necredința robilor Săi. Însă dacă voi sunteți mulțumitori, aceasta Îi place Lui. Și nu va purta niciun [suflet] păcătos povara altuia [...]” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 39:7]

„Noi am făcut pentru Gheena pe mulți dintre djinni și oameni. Ei au inimi, dar nu pricep cu ele; ei au ochi, dar

nu văd cu ei; ei au urechi, dar nu aud cu ele. Aceștia sunt asemenea dobitoacelor, ba ei sunt chiar și mai rățăciți. Aceștia sunt nepăsători.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 7:179]

الحمد لله رب العالمين
وصلّى الله على نبيّنا محمد وعلى آله وصحبه وسلم

***Toată lauda I se cuvine lui Allah, Stăpânul lumilor, și
toate binecuvântările lui Allah fie asupra Profetului Său,
Mohammed!***

www.islamhouse.com

WWW.ISLAMHOUSE.COM